சென்னி செல்வக் கந்தேசர்
தலபுராணம்

F.D.C.C.

391

உ.உ.௬௰

3.4.1 - 3C

DIGITIZED

026:38.2111
N10

118705

327

உ

சிவசக்தி வேலுமயிலுந் துணை.

சென்னை

ஸ்ரீ செல்வக் கந்தநாதர்

தலபுராணம்

OFFICE OF THE REGISTRAR
REGISTERED
6 - MAY 191[illegible]
MADRAS

இது

குன்றத்தூர் - கோவில்

வரகவி - ம-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்ப செட்டியார்

அவர்களாலியற்றியதை

அவர் கையேட்டுப்பிரதியின்படி

மகாகவி-புதுவை-பிரம்மஸ்ரீ

நடேசாசாரியரவர்களாற் பார்வையிடப்பட்டு

சங்கீதவித்வான்

பிரம்மஸ்ரீ-கா தம்பிராசாரியரவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சங்கீத சாகித்ய பழக்கஞ்செய்யும்

ஆயச்சேரி

ம-ள-ள ஸ்ரீ முனிசாமிச்செட்டியாரவர்களால்

அச்சிடப்பட்டது.

சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

1910

சௌமிய ஞூ பங்குனியீ

இதன் விலை]   காப்பிகள் 1000.   [அணா - 4.

PRINTED AT THE HARI HARA PRESS, MADRAS

18705

ஓம் சௌசக்தி வேலுமயிலுந்துணை.

சென்னை

ஸ்ரீ செல்வக் கந்தநாதர்

தல புராணம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BO[OKS]
REGISTERED
8 MAY 19..
MADRAS

இது

குளத்தூர் - கோவில்

வரகவி ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்ப செட்டியார்

அவர்களாலியற்றியதை

அவர் கையேட்டுப்பிரதியின்படி

மகாகவி-புதுவை-பிரம்மஸ்ரீ

நடராஜாசாரியரவர்களாற் பார்வையிடப்பட்டு

சங்கீதவித்வான்

பிரம்மஸ்ரீ-கா. தம்பிராசாரியரவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சங்கீத சாஹித்ய பஜனை செய்யும்

ஆயச்சேரி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ முனிசாமிசெட்டியாரவர்களால்

சென்னை ஹரிஹர பிரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை] [அணா - 4.

ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்.

1910

சௌமிய வருஷம் பங்குனி ீ

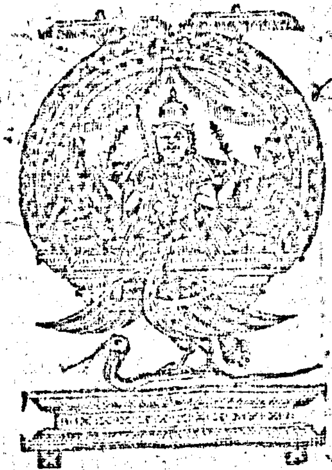

இது

வேளூர்-மாரிசெட்டி-கந்தப்பாசாரியா

தோத்திர வெண்பா.

சிவசுப்ரமண்யர்த் திருவடியைப் போற்றும்
தவசுந் தரமேவுந் தன்யர்—புவனத்திற்
சீர்கொள்வே ளூர்மாரி செட்டியுயர் கந்தப்பா
சார்யிரு பாதஞ் சரண்.

ஓம்

சிவசக்தி வேலுமயிலுந் துணை.

முகவுரை

6 - MAY 1910

பிரம்ஹஸ்ரீ சோமாஸ் குருக்கள் மாருக்கரும் குமாரக்கதை மகரிஷி கோத்ரம். குளத்தூர்-வரகவி-கோவில் - ஸ்ரீமான் - கிருஷ்ணப்ப செட்டியாரவர்கள் சுமார் 100-வருடத்திற்கு முன் இயற்றிய சென்னை ஸ்ரீ செல்வக்கந்தநாதர் தலபுராணம். தோத்திரமாகப் பாடிய-வேதாந்த விருத்தம், திருப்புகழ். சில கீர்த்தனை முதலியவற்றை ஓலை ஏட்டுப்பிரதியாக விருந்ததை அவரது குமாரரும் எனது ஞானாசிரியருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ. பாதரி செட்டியாரென்னிடங் கொடுத்தருளினர். அது இப்போது அச்சிடப்பட்டு சமதன்பர்க்குபயோகப்படுத்தினால் அதனால் வரும்பொருளை வருடாவருடந்தோறும் வரும் தைப்பூசத்தில் அன்னதானம் குருபூஜைதவறாது நிறைவேறுமென்றுத்தேசங் கொண்டு இப்புத்தகம் வெளிப்படுத்தினேனாகையால் பக்திமான்களனைவரும் இதற்கு-4 அணா-கொடுத்து வாங்கி இது தருமகைங்கரிய புண்ணியத்திற் குதவும் பொருளென்றே கருணை கூர்ந்து சிவசுப்ரமண்யக் கடவுள் திருவருளைப்பெற்றுவாழ்கவெனச்சதா வீரப் பிரம்ஹத்தைப் போற்றுகின்றனன்.

இங்ஙனம்,

பிரம்மஸ்ரீ-கா. தம்பிராசாரியர் மாணாக்கர்
சங்கீத சாஹித்யபஜனை செய்யும்
ஆயச்சேரி. முனிசாமிசெட்டி.

வேலுமயிலுந்துணை.

சென்னை

ஸ்ரீ செல்வக்கந்தநாதர் ஸ்தலபுராண சரித்திரச் சுருக்கம்.

நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய தொண்டை நாட்டின் கண்ணே சிறப்புற்றோங்கிய சென்னைமா நகரத்திலே வைசிய குலத்திலுதித்த வேலூர் மாரிசெட்டியாரென்பவர் ஆதிலட்சுமி யென்னும் மனைவியுடன் கூடித்தமது குலத்தொழிலைப் புரிந்து இல்லறநடாத்திவருங்காலத்தில் தாம், பரமசிவத்தினுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றும் அக்கினி பொறியாகத் தோன்றிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருவடியில் மிகுந்த அன்புடையவராய் அவரது சடாக்ஷரத்தைச் செபித்தும் யோகாப்பியாசஞ் செய்தும் பெருவன்பினால் திருப்போரூருக்குச் சென்று அக்கடவுளை வணங்கி வருந்தொழிலையுடைய வராயிருந்தார். அவருடன் விஸ்வபிரமகுல-கந்தப்பாசாரிய ரென்பவர் சிநேகித்து அவரோடுதாமுந் திருப்போரூருக்குச் சென்று முருகக்கடவுளைப் பணிந்து வருகையில், ஓர்நாளிருவரும் வழிநடந்த ஆயாசத்தினால் திருப்போரூர் மலையின் பக்கத்திலிருக்கும் வேப்பினடியிலே மண்புற்றினிடமாக வந்து நித்திரை செய்தார்கள். முன்பு மாரட்டியர்கள் வந்து கொள்ளையிட்ட காலத்தில் ஆலயத்தை விடுத்து அப்புற்றின்கண் வந்து மறைந்திருந்த அச்சுப்பிரமணியக்கடவுள் சர்ப்பமாக வெளிப்பட்டு வேலூர் மாரிசெட்டியார் மார்மீதேறி விளையாடிப்பின்பு நம்மை செ-

ன்னைமா நகரத்திற் கொண்டுபோய் ஓராலயங் கட்டுவித்து வீற்றிருந்தருளச் செய்வாயென்று இவருக்குச் சொப்பனஞ் சாதித்து அப்புற்றில் மறைந்தருளினார். உடனே யிருவருங் கண்விழித்துப் பல தோத்திரங்கள் செய்து அப்புற்றினிடமாகக் கடவுளைத் தெரிசித்து அன்றிரவிற் பன்னிரண்டு நாழிகையில் அக்கடவுளை யெடுத்துக்கொண்டு வழிநடந்து பலவூர்களையும் மத்தியத்தில் வரும் பிரவாகத்தையுங் கடந்து திருவான்மியூரில்வந்து மருந்தீசுரரைத் தியானித்துத் தடாகக் கரையின் படியிலிருந்து இளைப்பாறினார்கள். பின்பு அவர்கள் சக்கிர வுதயமாகுமுன்னம் திருமயிலாப்பூரில் கபாலீசர் திருக்குளத்தில் வந்து அக்கடவுளை வஸ்திரத்தினால் மூடிப்பூமியில் வைத்துத் தடாகத்தின் மூழ்கிச்செபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு தெங்கின் விருக்ஷத்தினடியிலே வந்து தங்கியிருந்தனர். அன்றி ராத்திரி முழுமையும் நித்திரையில்லாமல் வழிநடந்த வருத்தத்தினால் அவ்விருவரு மெய்மறந்து நித்திரை செய்துவிட்டார்கள். அதை முருகக்கடவுளறிந்து அவர்கள் சொப்பனத்தில் ஓர் பிராமணனாகவந்து பொற் பிரம்பினாற்றட்டி யெழுப்பி விபூதியளித்தனர். அவர்களெழுந்திருந்து அக்கடவுளை எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெத்துநாய்க்கன்பேட்டையில் சர்வசித்தி விநாயகராலயத்தில் வைத்து ஓராலயங் கட்டுவித்து அதிலெழுந்தருளப்பண்ணிக் கும்பாபிஷேக முதலானவையியற்றி வைத்தார்கள். வேலூர் மாரிசெட்டியார் பின்பு பதினெட்டு பேர்தரும கர்த்தர்களேற்படுத்தித் தாமுமுடனிருந்து ஆலயத்தின் பணிவிடை நடத்தி வருநாளையினில் அவர்மனைவி ஊழ்வினையால் சிவபதவியடையத் தாம் துறவு பூண்டிருந்தார். சிலநாளைக்குப்பின்

அவர் தென்தேசத்திலிருந்து வந்த சோழியப்பிராமணர்களிடத்தில் முத்துக்குமாரசுவாமி விக்கிரகத்தை வாங்கி அதற்குப்பஞ்சபருவத்திலும் சஷ்டியிலுந் திருவிழா நடத்திச் சிலநாளிருந்து சிவலோகஞ் சேர்ந்தார். அவருக்குப்பிறகு பதினெட்டுபேர் வணிகருங்கூடிப் பிரமோற்சவநடத்துதற்கு ஓருர்ச்சவ மூர்த்தியை யாரம்பித்தார்கள். அவ்வுர்ச்சவ மூர்த்தியின் உருவைத்திருத்துதற்குச் சிற்பியானவன் உளியைத்திரு மேனியில் வைத்த மாத்திரத்தில் அக்கினி சுவாலைத்தன்மேல்வீசி மூர்ச்சித்துப்பூமியில்விழுந்தார். அங்குள்ளவர்கள் அவருக்குபசாரஞ்செய்ய வெழுந்திருந்து அவ்வுர்ச்சவ மூர்த்தியின் மகுடத்தைப் புனைந்து தோத்திரம் பண்ணிச்சென்றார். பின்பு இரண்டு வருடமளவும் யாரும் அத்திருவுருவத்தைத் தீண்டுதற்கு அச்சமுற்றிருந்தனர். பலநூல்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த சாம்பையரென்ற ஓர் பிராமணர் தென் தேசத்திலிருந்து வந்து உர்ச்சவ மூர்த்தியினுடைய திருவுருவினை நோக்கி அதனுடைய குணநிசயங்களை நன்குணர்ந்து இதை யாரொருத்தர் அன்புடன் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு இது வேண்டிய வரங்களைப்பாலிப்பது மல்லாமல் நாளுக்குநாள் அதிக சிறப்பினை யடையச்செய்யுமென்று தனது கையினால் அவ்வுர்ச்சவ மூர்த்தியை வார்த்து விட்டிருந்த கவசத்தைவாங்கினார். பின்பு பதினெட்டுபேர் வணிகருங்கூடித் தங்க மாசத்தில் பிரமோர்ச்சவஞ் செய்து ஆநந்தத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தனர்.

சுபம்.

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவிகள்.

மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்
சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்
பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடியா சிரியவிருத்தம்.

மன்னியநற்குளத்தூர்வாழ்வரகவிகிருஷ்ணப்பனென்
மதித்துச்சொற்ற
சென்னைநகர்க்கந்தசாமிப்புராணந்தன்னைச்
செவ்வேயாய்ந்து
நன்னயமாயச்சிட்டாறுயச்சேரிப்பதியி
னன்குவந்த
பன்னரியசங்கீதசாஹித்யமுனிசாமிப்
பாவலோனே.

இது
சென்னைச்சைவசமயபக்தஜனசபை
அக்கிராசனாதிபர்
கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் B. A.
அவர்கள் இயற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

சீராருஞ்சென்னைநகர்ச்செல்வக்கந்தபுராணம்
பாராரறியப்பகர்ந்தனனால்—காராரு
ளத்தூர்கிருஷ்ணப்பனெனக்கிரேட்டியெனவுங்
ளத்தூர்வரகவியாங்கோ.

நாந்தலருஞ்சோலைக்குளிராயச்சேரிவந்து
ந்தரப்பாவுங்கருத்தினன்—சந்ததவளர்
சங்கீத சாஹித்யன்சாற்றுமுனிசாமிசெட்டி
இங்கதனையச்சிட்டானின்று.

இது

பிரசங்கரத்நாகரம்,

சிதம்பரம்-வடிவேற்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவோங்குஞ்சென்னையூர்வாழ்கந்தநாதர்
சென்னையிற்செல்வக்குமரர்ந்தசரிதந்தன்னை
மருவோங்கும் வரகவியாய்க் குளத்தூர் வந்த
மயிலைக்குருநடப்பன்செய்மான்மியத்தைத்
தருவோங்கும்புலியதனிலாயச்சேரி
சங்கீதசாகித்யபஜனைசெய்யும்
உருவோங்குமுனிசாமிசெட்டியென்பா
னூக்கமுடனச்சிட்டிங்குயர்[illegible]ற்றனனே.

இது

சென்னைச்சிவஞானபால சுப்ரமண்யதியான சபையில்

உபாத்தியாயர்

மதுரகவி - புதுவை, பிரம்ஸ்ரீ

நடராஜாசாரியரவர்களா லியற்றப்பட்ட

பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த மணிமாட கூடகோ புரமதிற்
றிகழ்சென்னை யம்பதியினிற்
றிருக்கோயிற் கொண்டோங்கு தெய்வகுஞ்சரிவள்ளி
தேவனாங் கந்தநாதர்
பார்பூத்த பேரிசை யெடுத்துச்சென்னையில்வந்த
பாங்கதனை நற்பாவதாய்ப்
பாவலன்கோ வில்வர கவிவைசிய கிருஷ்ணப்பன்
பாடியபு ராணத்தில்
கார்பூத்த சோலைசூழ் காட்டரப் பாக்கத்துக்
கவின்தம்பி ராசாரியின்
கருணையுள மாணவன் செல்வகந்தப்பிரான்
கழலிணை மறவாதவன்
பேர்பூத்த சங்கீதசாகித்ய பஜனையிற்
பிரபலபுகழுற்றவன்
பிறங்குமாயச்சேரி முனிசாமி செட்டியாம்
பெரியனச்சிட்டனனரே.

உ

சிவ[illegible]ம்.

ஸ்ரீ சர்வசித்தி விநாயக[illegible]

ஓம் சிவசத்தி வேலு மயிலு[illegible]

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
8 - MAY 1910
MADRAS.
327

சென்னை ஸ்ரீசெல்வக்கந்தநாதர்

தலபுராணம்.

விநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

உத்தமமாஞ் சென்னைபுரி யோங்குதிருக் கந்தர்மேல்
பத்தியாய்ப் புராணம் பகரவே—வித்தகமாய்ச்
செங்கைமழு வேந்துஞ் சிவசொக்கர் வேணிவளர்
கங்கைசுத னைங்கரன்றாட் காப்பு.

விருத்தம்.

மூலமாய்ப் பொருளாய்வேத முடிவுமாய் நடுவாய்முன்
மாலமுதுண்டகண்டர் மைப்புதப் புதல்வனாகிச் [ன
சீலமா யெவர்க்கும்வேணச் செல்வமே யளிக்குநல்ல
காலமே வரும்பிரசன்ன கணபதி காப்புதானே.

சரஸ்வதிதுதி.

தொண்டைமண்டலத்திற்சென்னை யாதிகந்தர் புரா
ணஞ்சொல்ல, வெண்டிசைவாணர்க் கெல்லாமேவனுக்
காளாய்நின்றேன், பண்டுமேவயனிடத் திற்பயின்றிடுவா
ணியம்மைத், தண்டைகளணிந்த பொற்றாளையினால்
வணங்கினேனே.

உ

தல விநாயகர் துதி.

குரோனிதன்பாதம்போற்றிவரகவிசவுரிபாடத்
தொணுறுமேசரிதமெல்லாஞ்சுந்தரவேலராலே
சுவைறுமேபெரியோர்வாச்சுவிளங்கவித்தமிழ்கடாவுந்
காணவேசர்வசித்திகணபதிகாப்புதானே.

அவையடக்கம்.

நாடியிப்புராணந்தன்னை நான்வைத்தவாசையாலே
பாடினேன் பெரியோர்கள்பாதமென் சிரமேல்வைத்
நீடியக்குற்றந்தன்னை மின்பூச்சிபரந்தாற்போலே [அ
கூடியமழலைச்சொல்லேனுமெனக்கொள்ளுவீரே.

நூலாசிரியன்.

கந்தரைமனதில்வைத்துக் காரணக்குருவைநம்பிச்
சிந்தையுங்கலங்கிடாமல்திரமதாய்தினமுவுள்ளந்
சந்தேகமில்லாக்கோவில்சுவாமிசண்முகத்தைப்போற்றி
யென்றனைக்காவாயென்றின்பமாயெழுதினேனே.

புராணவரலாறு.

சோமாஸ்கந்தர் தாயார்சுந்தரத்தகப்பனாரும்
நாமெனும்போரூர்கந்தசாமியிவர்த்தாந்தமெல்லா
வாமெனவிருக்கும்பத்துமருட்சபாபதியும்பாடிக்
கோமனுஞ்சோமாஸ்கந்தர்குருக்கள்கைகொடுத்திட்
டாரே. (1.)

சபாபதிகுருக்கள்பேரன் சற்குணசோமாஸ்கந்தர்
ஜெபதபமனந்தஞ்செய்துஞ்சித்தடியிலாமையாலே
சுபமிகுஞ்சென்னைகந்தசுவாமியைமனதுட்கொண்டு
தபம்புரிகோவில்கிருஷ்ணசாமியரைக்கூப்பிட்டாரே.

கிருஷ்டனையழைத்துவைபர்கிட்டவேவமரச்செய்து
கஷ்டமும்பட்டாய்நன்றாய்க்கருத்துள்ளபுத்திரனேயே
இஷ்டமாயிருவதாண்டிங்கிட்டநேர்வேலையெல்லாம்
நிஷ்டையைச்சொல்வேன்பிள்ளைநீயெனக்காமென்று
ரே. (3.)

சொல்லவேகோவில்கிருஷ்டன்சுருக்கதாயெழுந்திருந்
தல்லலைத்தீருமெத்தவஞ்ஞானமுடையனேனென் [தே
கல்வியாந்தமிழைநன்றாய்க்கற்றறியாதபிள்ளை
செல்லலைநீக்கக்கல்விதெரியவேசொல்லுவீரே. (4

ஆகமபுராணசாஸ்திரமனந்தமாய்ச்சமையநூல்கள்
மோக்ஷசங்கிதபுராணமொழிதருமெந்திரமார்க்கம்
யோகமாய்பலாங்களிக்கவொருமிக்கச்சொல்லிப்பின்ன [ன்
பாகமுன்பாட்டின்றந்தபத்துப்பாட்டையுந்தந்தாரே:

சொருக்கமேசேர்ந்தவெங்கள்சோமாசிகுருவால்
நாலும், முருக்கமாய்ப்பத்துப்பாட்டிலுள்ளதோர்சரி
தையெல்லாஞ், சுருக்கமாயிருந்தன்னிற்றொல்பு
வியோர்கள்காணப், பொருத்தமாய்த்தெரிந்தமட்டும்பு
ராணமாய்ப்பாடினேனே. (6.)

இப்படியிருக்குநாளிலெண்ணத்திலொன்றுதோன்றி
அற்புதசோமாஸ்கந்தரையரைவணங்கிப்போற்றிச்
சுப்பிரமணியரிங்கேசொரூபமாய்நின்றதாரால்
விப்பிரரேயென்றனையாவிசிதமாய்ச்சொல்லுவீரே.

கோவில்கிருஷ்டனையேபார்த்துக்குஞ்சரிப்பாகர்
சொல்வார், ஆவலாய்க்கேட்டாயப்பாவதிசயஞ்சொல்
லவென்றால், பாவலராலேகூடப்பாரினிற்சொல்லொணா
து, நாவினிற்சொல்வோமென்றால்நடுங்குதுகாயந்தா
னே. (8.)

அறிந்ததைச்சொல்லுகின்றேனாசையாய்க்கே
ளுங்கிருஷ்ணா, பிறந்ததுமுருகரிங்கேபெறுவிருத்தாந்
தமெல்லாம், பிறந்தவென் பாட்டன்வேத கிரிக்குருக்க
ளிடலேயான், தெரிந்தனிவைகளெல்லாஞ்சிறப்புடன்
சொல்லுவேனே. (9.)

சொல்லுவேனென்றபோதேசுருக்கதாயெழுந்து
கிருஷ்டன், வல்லமைதருவேயென்றன்மனக்குறைதீரு
மென்றே, வில்லதுபோலேயக்கும்பிவண்டியவணக்கத்
தோடும், அல்லலைத்தீருமென்றவடியினைவணங்கினே
னே. (10.)

இத்தனிகேட்டகந்தரென்னதிசயத்தைக்கண்டாய்
அத்வைதபெரியோராலுமறிந்திடக்காணமாட்டார்

முத்திலுமிவர்மகிமைமூவருங்காணமாட்டார்
புத்திராவிவராற்கண்டபுதுமையேசொல்லுவாயே. (11.)

காலசந்தியினிற்பழனிகடம்பர்போற்காறுதையா
சாலமத்தியானஞ்சாமிநாதப்போற்காறுதையா
சீலசந்திகாலந்தன்னில்திருப்போரூரையனாமே
பாலத்திரிகாலமிந்தப்பாவனைத்தெரிசித்தேனே (12.)

அருமையேயிந்தசேர்வையார்க்குமேயகப்படாது
ஒருமையாய்நீயுங்கண்டாயுன்னிலேயுறுதியுண்டு
மருமமாய்க்கேளுமப்பாமயிலவர்விருந்தாந்தத்தைப்
பெருமையாய்ச்சொல்வேனிப்போபிள்ளைநீகேளென்
றாரே. (13.)

ஆதியாய்ப்போரூர்கந்தரவர்சென்னைவந்தவாறும்
நீதியாய்வணிகரெல்லாஞ்சிறந்தறம்பணிந்தவாறும்
ஓதியமுரட்டியராலேயுபத்திரம்வந்தவாறும்
மீதியாயிவைகளெல்லாம்விசிதமாய்ச்சொல்லுவாரே. ()

பாளையக்காரர்மீறுபகைத்து முரட்டியர்தாமும்
வாளிகளனந்தங்கொண்டுமாளாதபடியினாலே
காளிபோலுலகமெல்லாங்கலகமுமதிகமாச்சு
தாளுடைஜனங்களெல்லாந்தத்தளித்தலைகின்றாரே.

காலத்தில்மழையில்லாமற்கருப்பதுமதிகமாச்சு
பாலகர்மீதிலம்மைப்பரவிடமிகவுமாச்சு
சூலைநோய்வாயுசீதசுரங்களாற்சேதமாச்சு
சீலவேஜனங்களெல்லாந்திகைகெட்டலைகின்றாரே.

திக்குகள்மூலைமூலைஜனங்களுமோடிமைந்து
சிக்கியேவன்னமில்லாசெடிக்கொருபிரேதமானார்
உக்கிரமாயூழிகாலமொருமிக்கவந்ததென்று
தக்கவேபோரூர்லிங்கத்தம்பிரான்பயந்திட்டாரே.(17.)

கருப்புடன்கலகம்வந்துகள்ளருங்கொள்ளைகொள்ளத்
தெரிப்பட்டுஜனங்களெல்லாந்திகைதப்பியேயடிப்
[போனார்

யொருப்புடதாயும்பிள்ளையொருவரையொருவர்கா
[ணார்
செருக்கிடத்தம்பிரானுந்திகில்பட்டுவாடினாரே. (18.)

கோவில்பரிஜனங்கள்கூப்பிட்டுத்தம்பிரானும்
ஆவலாய்நிமந்தஞ்செய்யண்ணாமலைதன்னைப்பார்த்துக்
காவலராலேயென்னகலகமும்வந்துதையா
சேவலர்விக்கிரகத்தைக்ஷேமத்தில்வையென்றாரே.(19)

மூலவர்திரையும்போட்டுமூடியேவைத்துமுன்னை
சீலமாயாதிகாலஞ்சிறந்ததோர்முருகர்தன்னைக்
கோலமாய்முன்னேவைத்துக்கோவிலில்குச்சுப்போட்
காலமிப்படியாச்சென்றுசாட்டினிலோடினாரே. [டுக்

மன்னர்கள்போருஞ்செய்துமடிந்தனர்வெணபேர்கள்
அன்னமில்லாமையாலேயனந்தம்பேர்மாண்டுபோனார்
உன்னியவியாதியாலேயுருண்டவர்கணக்கிடாது
பண்ணியவம்மைவந்துபாழாச்சுலோகந்தானே. (21.

மூர்க்கராம்போரூர்தன்னில்முரட்டியர்வந்துசேர்ந்து
மார்க்கமுந்தெரியாமூடர்மனையெல்லாங்கொள்ளையிட்
[டுத்
தீர்க்கபாதகருங்கோவில்திறந்துமேகொள்ளையிட்டார்
பார்க்குமுன்மூலமூர்த்திபதுங்கினார்புற்றில்தானே.

இப்படிலோகமெல்லாமிறந்தோங்கிபோனபின்ன
ரெப்படிபிழைப்போமென்றீசன்முன்முறையுமிட்டா
தப்படிவந்ததென்றுதழைத்திடவுலகமெல்லாம் [ர்
முற்படிபோலேவாழமுருகருநினைந்திட்டாரே. (23.)

காரணமழையும்பெய்துகருப்புடன்கலகந்தீர்ந்து
தாரணியெங்குநன்றாய்த்தழைத்ததுவுலகமெல்லாம்
பூரணஞானபொன்னம்பலத்தம்பிரானுஞ்சோர்ந்து
கோரமாய்க்கோவில்போனகூத்தெல்லாம்பார்த்திட்டா
ரே. (24.)

ஆபத்துமுனக்குங்கூடவாச்சுதோமுருகாவென்று
சோபத்தால்பூமிமீதுசேர்ந்துமேமூர்ச்சையாகித்

தீபத்தைப்போலேமூலதேவர்காணாமையாலே
தாபத்தாற்பொன்னம்பலத்தம்பிரான்சமாதியானார். ()

சகலருமெடுத்தார்மூலச்சாமிகாணாமல்வாடி
பகலாயிதோவிலெங்குமாமூடமாய்ச்சொந்துங்காணார்
பகலிரவில்லாச்ஜோதிப்பாவனைமேவுதேசெப்
தகலைப்பலவாணத்தம்பிரானைத்திட்டாரே. (26.)

போரூர்மலையடியில்புதுநீர்முருகர்தீர்த்தம்
வேறாகித்தழைத்தாகன்றாய்வேம்பதாயி [illegible]
தேருமுநூலாமூர்த்திமேனைத்தொல்வாசஞ்செய்த
மாறிமாவெளியேசெல்வமைதிலிலிணைந்திட்டாரே.

சாதுமம்பலவாணத்தம்பிரான்கணவிரோசானந் [illegible]
சோராதுகாணித்தைத்சோதனை [illegible] தாலே
திரமாய் [illegible] வேமதிகொன்று [illegible]
ஆரமாய் [illegible] போசமாய்சொன்னரே. ()

உரிலின்றொனகவெல்லாமொருமித்தவேசமடிச்
சிறியேசமாயிராஜதுரெய்துமேலியன்னசெல்வார்
சாறியேயப்பலவாணத்தம்பிரான்சொன்னான்
காரியமில்லையென்றாக்குருமுறைத்திட்டாரே. (29.)

அர்பகான் [illegible] சொன்னதலைனமேஞானமில்லான்
நம்பாம [illegible] காத்தனம்மையுமதாத்துவிட்டான்
இன்பமுடன் [illegible] சேருமினியிங்கேயிருப்பதில்லை
சம்பிராமாய்வடதேசத்தில்தயவுடன்செல்லுவேனே.

அன்புடன்ஞானக்கன்சொன்னவாவேதசமிதையல்
இன்பபண்டாரமிட்டக்கேள்ளவழிசொல்லாமல் [illegible]
முன்பழபோலேதானோமோகத்தில்முழுகிப்போனான்
தன்மையன்னைபுற்றில்சாமியுமிருந்திட்டாரே. (31.)

தொன்றைட்டமன்டலநிறைசென்னைசந்தியவனிசர்விநீ
அன்றிப்போமுக்தாராய்க்கலைவதும்புந்தேநாட்டமலை
கன்செகப்பாசாரிகாவிபண்டாரமேக [illegible]
கொண்டேதாட்டங்களைசாகேரவிழ்கட்டினாரே.

கந்தப்பதம்பிரானுக்கனைபதிக்கோவிற்கட்டிச்
சிந்தையானந்தமாகிச்செட்டியாதரவினாலே
விந்தையாய்ச்சர்வசித்திவிநாயகர்பூசைசெய்தார்
செந்தமிழ்வேளூர்மாரிசெட்டியைச்சிநேகித்தாரே. ()

செட்டியார்மகிமைசொல்லச்செகத்தினிலொருவரில்லை
கெட்டியாமுள்ளமுண்டுசெருவ்முஞ்சற்றுமில்லை
மட்டிலாபெருமையுற்றுமனுநீதிமுறையுமுண்டு
வெட்டியகாமந்தன்னைவிலக்கியமூர்த்தியாமே .(34)

சுத்தவாத்துமவோனைதுல்லியஞானமூர்த்தி
அத்வைதக்கட்டாய்நின்றுஅறிவதேகுருவாய்நிற்கும்
சத்தியந்தவாமூர்த்திதன்னைத்தானறிந்தசிந்தை
வித்தெல்லாமுயினிப்போலவிளங்கியநாதன்தானே.35

கோபமேயறியமாட்டார்குற்றங்கள்செய்ததில்லை
பாபமுங்கனவிற்கூடபார்த்ததுங்கேட்டதில்லை
சோபமுங்கர்மசிந்தைசொல்லவுங்கேட்டதில்லை
தீபமாய்மாரிசெட்டிஜெனனமென்றுரைக்கலாமே(36)

கந்தப்பாசாரியாருங்கனமுள்ளசெட்டியாரும்
சொந்தமாய்க்கூடிக்கொண்டுசுகம்பெறஞானமான
சிந்தையாயிரண்டுபேருந்திருப்போரூர்கிருத்திகைக்கு
கந்தனைமனதிலெண்ணிக்களிப்புடன்நடக்கின்றாரே. ()

இப்படிசிறிதுகாலமிரண்டுபேர்நடக்கும்போது
திப்பில்போரூர்மலையினோரமார்புற்றின்மீதில்
கப்பியவேம்பின்மரங்கவிஞ்சுமேதழைத்துநிற்க
வெப்பமாயிரண்டுபேரும்வெய்யினிலடிப்பட்டாரே. ()

குப்பலாய்ப்புற்றுவேம்புகுளிர்ந்ததோர்நிழலுங்கண்டு
அற்புதத்தென்றற்காற்றுமருகினில்மலையுங்காடு
மிப்படியிருக்கக்கண்டுயிரண்டுபேர்மகிழ்ச்சியாகி
வைப்புகந்தப்பாசாரிமடியில்செட்டிப்படுத்தார். (39.)

புத்தில்கந்தப்பாசாரிபோதநித்திரையுமானார்
சத்தியமாரிசெட்டிதானுநித்திரையுஞ்செய்தார்
முத்துக்குமாரசுவாமிமூர்த்திகள்வந்தாரென்று
சித்தமுமகிழ்ந்துதானேசேஷமாய்வெளிவந்தாரே. ()

மருத்துவமாரிச்செட்டிமார்பின்மேலெறிச்சென்று, முகத்தின்மேல் முகத்தைவைத்து முகந்துமுத்தாடிக்கொண்டு, ஜெகத்திலுமுன்னைப்போலுந்தேடவுங்கிடையாதென்று, அகத்திலானந்தமாகியரவமாய்ப்படுத்திட்டாரே. (41)

யோகநித்திரையில்செட்டியுளத்தினில்சுவாமிநின்று
மோகமாய்ச்சரித்திரமெல்லாம்முற்றிலுந்தெரியத்தா
ஆகமசாமிகாதரறியவேகனவில்சொன்னார் [னே
வேகமாய்மாரிசெட்டிவிழித்துக்கண்பார்த்திட்டாரே.

சின்மயானந்தமாகித்தேகமுமயிற்கூச்சிட்டுத்
தன்மயமுகூர்த்தநின்றுதன்னில்சண்முகத்தைக்கண்
பன்னியமார்பின்மீதுபடுத்தகோலத்தைநோக்கித் [டு
தன்னியபுண்ணியபோரூர்தன்னையேபோற்றுவாரே. ()

மெய்யனேயுன்னைக்காணவேணநாள்தவஞ்செய்தாலு
மையனேகாணமாட்டாரரியராதிகளுங்கூட
பையவேயென்றன்மார்பில்படுத்தீரேயடியேன்செய்த
துய்யனேயென்றன்பாக்கியம்சுவாமியைத்துதிக்கின்றாரே. (44.)

ஆதி மந்தமாகியகண்டம்கண்டலமுமான
ஜோதியுஞ்சுடருமானசூக்ஷ்முவிரிவுமான
நீதியும்நெறியுமானநின்மலரூபஞான
ஓதும்பிரபஞ்சமெல்லாமுன்னிலுண்டாகுந்தானே. ()

மூவர்முத்தொழிலால்வைத்தமூர்த்தியுந்தாமேவாகுந்
தாவரஜங்கமெல்லாந்தம்முளேவிளங்கிநிற்குந்
தேவருமுனிவர்யோகர்ஜெகத்தினிலுள்ளபேர்கள்
யாவருமுன்றன்பாதத்தடிமையென்றுரைக்கலாமே. ()

நாசியில்முனையில்நின்றநாயகாபோற்றிபோற்றி
ஓசையில்காதமானஉத்தமாபோற்றிபோற்றி
மாசிலாஞானமூர்த்திமருத்துவேபோற்றிபோற்றி
தேசிகாவென்னையாண்டதெய்வமேபோற்றிபோற்றி. ()

கண்ணிலேயொளியாய்நின்றகருணையங்கடலேபோற்
மண்ணிலேபஞ்சபூதமானவர்போற்றிபோற்றி

யெண்ணியநல்லோர்பங்கிலிருந்தநாயகனேபோற்றி
புண்ணியாவென்னையாண்டபோரூராபோற்றிபோற்றி.

எந்தன்பாக்கியமேபாக்கியமிதைவிடவேறேயுண்டோ
கந்தரேவும்மைப்பார்க்கக்கயிலாயம்வேறேயுண்டோ
சந்தேகமெண்ணவேண்டாஞ்சாக்ஷாத்தெய்வம்நீ [ரே
சிந்தனைவேறேயில்லைசென்னையில்வருகுவீரே (49.)

சூரனைவதையேசெய்தீர்சுகப்பட்டார்தேவரெல்லாம்
வீரியபோரூர்தன்னில்வேணளுளிருந்தீரையா
பாரியபுற்றுக்குள்ளேபாம்பதாயிருப்பதென்ன
காரியமானசென்னைகந்தரேவருகுவீரே. (50.)

செட்டிகளனந்தம்பேர்கள்சிவபூசைசெய்வார்நித்த
மிட்டமாய்தருமதானமற்பவர்தமக்குமீவார்
கட்டமில்லாபெரியகடைத்தெருபூந்தோட்டத்தில்
சட்டச்சக்கரம்வாழ்சர்வசித்தியாலயங்களாமே. (51.)

பெத்துநாயக்கன்பேட்டைபெரியதோர்கடையாம்
உத்தமச்செட்டிமார்களும்மையேகண்டாராகில் [வீதி
பத்தியுமுடக்குவேணபணிவிடையனந்தஞ்செய்வார்
சித்தியாம்சென்னைநாட்டில்தேவரும்வருகுவீரே (52.)

கனவிலேதாங்கள்சொன்னகாரியமறிந்தபின்பு
நினைவிலேக்ஷணப்போதேனுநீங்கியேயிருக்கமாட்டேன், மனுவுடனடியேன்சொன்னவாக்கையுந்தள்ளவேண்டாங், கனிவுடனிராத்திரிக்குக்கடவுளேவருகுவீரே. (53.)

சாமியுமிதனைக்கேட்டுச்சந்தோஷமிகவுமாகிப்
பூமியிலிவனைப்போலும்புண்ணியனில்லையென்று
க்ஷேமமாய்த்தலையைத்தாக்கிசெட்டியார்முகத்தைப்பா [ர்த்துத்
தாமினிநகைத்துபுற்றில்சம்பிரமாய்நுழைந்திட்டாரே.

ஒருமையாய்ச்சுவாமிபுற்றிலுள்ளவேபோனபின்பு
அருமையாய்மாரிசெட்டியனந்தமாய்த்துதிகள்செய்து

பரிமளவதிசயங்கள்பரவியேசூழ்ந்துநந்தே [தார்
சரியெனுமால்கந்தப்பாசாரியுமெழுந்திட்டாரே. (55).

பண்டாரமெழுந்திருந்துபாக்கியமாரிசெட்டிக்
கண்டுமேயுளமகிழ்ந்துகவிப்புடனென்னசொல்வார்
தெண்டிரையாரிருந்ததிருப்போரூர்சாமிநாத
தண்டியபுத்திரில்லார்சம்திசயங்கேளென்றாரே. (56.)

படுத்துமேலாங்குட்டோபாதுபாம்பதாய்முருகர்வந்து
அடுத்ததோர்கலகம்வந்தவர்புற்றில்வந்தவாரும்
முடித்ததோர்கோவிற்கொண்டேமுராட்டியரிட்டவாரு [ந்
தடுத்தவம்பலபண்டாரஞ்சரிதையைச்சொல்லினாரே ()

காதவம்பலபண்டாரங்களிலேசொன்னவாரும்
பாதகனதனைச்சற்றும்பாராமலிருந்தவாரும்
சாதககுடிகண்மீதுசன்னதம்வந்தவாரும்
சோதனைகளவிற்சுவாமிசொன்னதைச்சொல்லினாரே

மண்ணிலேசர்ப்பம்போலென்மார்பிலேபடுத்திருக்கும்
புண்ணியவசந்தினாலேபொருள்டனைகண்ணிற்கண்டே [ன்,
பண்ணியசுவாமிதன்னைப்பட்டணம்வரவேசெய்வே [ன்
நண்ணியசென்னைசுவாமிநான்வருகிறேனென்றாரே. ()

கந்தப்பாசாரிகேட்டுக்களித்துக்கூத்தாடிபொங்கி
யெந்தனுட்கனவிற்கூடவிதுவெல்லாங்கண்டேனையா
உந்தனுக்குரைத்தசுவாமியுருவைநான்கண்டதில்லை
சந்தேகம்விடவேகந்தசாமியைக்காண்கிலேனே. (60.)

உத்தமபுருஷரென்றேயுன்மீதில்படுத்தார்ஸ்வாமி
சத்தியபுருஷனுன்சீர்சரிதையைச்சொல்லப்போமோ
யெத்தனைதவஞ்செய்தாலுமிசையுமோவிந்தபாக்கியம்
பத்தியில்லாதகண்கள்படைத்தென்னபாவியானேன்.

தச்சனுன்புண்ணியத்தால்தம்பிரான்வடிவங்கொண்ட
னுச்சிதபுருஷனென்றுநாயர்தவஞ்சேர்வீரோகேள் [ரீ

மெச்சியபோரூர்கந்தர்விரதங்கேயுனநானே
கச்சிதகந்தசுவாமிகண்டிலேகாண்கிலேனே. (62.)

பாவியிற்பாவியானேன்பார்க்கக்கண்குருடனானேன்
தூவியுமலையனானேன்ஐயனைக்காணாதாலே
புவியிலேஜனனமியானுமெடுத்தென்னசபலமாச்சு
மேவிநீசெய்தபாக்கியமேதினியெவர்செய்தாரே. (63.)

தலமதிலகண்ணால்தம்பிரான்கண்டீர்சொற் [ர்
பனம்பவேமாரிசெட்டிபொருமையாயென்னைசொல்வா
தலக்கவேவேண்டாமிப்போகந்தனைக்காணப்போறே
பலவிதத்தினாலேபத்தரைத்தேற்றுவாரே. [ம்

இருவருமொருமையாகியிசைந்தபுறப்பண்டைவ
ந்து, அருமையாய்சுவாமிசொன்னவதிசயம்பார்ப்போ
மென்று, பெருமையாய்மாரிசெடிபேற்றிடபுற்றுக்கு [ள்ளே
போருவிலாசிலையைக்கண்டுபுற்றையுமுடினாரே. (65)

கண்ணுள்ளபோதேகாணக்கண்டோமேயிருவர்தாமும்,
புண்ணியதீர்த்தபாடிப்போருரான்சேர்வைசெய்து
நண்ணியராத்திரிக்கிரைந்துநாழிகைக்குள்ளாக
வெண்ணியபடிக்குசுவாமியெடுத்தினிசெல்லலாமே. ()

மரியெனவேளூர்மாரிசெட்டியுந்தம்பிரானுஞ்
சரவணத்தீர்த்தமாடிச்சம்பிரமாய்க்கோவிற்சென்று
அருமையாய்குமாரசுவாமிதனைச்சேர்வைசெய்து
பெருமையாய்குருக்கள்வீட்டிற்போஜனஞ்செய்தி
ட்டாரே. (67.)

மருந்துவபோருரையாமயிலேறிவீதில்வந்தார் [க
ளிருந்துளோர்சேர்வைசெய்யச்சிறந்தவாத்தியமுழங்
கிருந்ததோர்பாணவித்தைவேண்டியதிவிட்டிருழ
ந்துளோர்மகிழக்கந்தராலயஞ்சேர்ந்திட்டாரே. ()

இருவருங்கோவிற்சென்றார்வேளுருமாரிசெட்டி
யும்வேதம்பிரானுந்தானுமேயெழுந்திருந்து

ஆலபுற்றண்டைவந்தனேகதோத்திரங்கள்செய்து
பாலசண்முகத்தைக்காணப்பக்ஷமாயெடுக்கின்றாரே.

புத்தையேசுற்றிவந்துபொன்னடிபணிந்துபோற்றி
கர்த்தனேயென்னையாண்டகடவுளேசுகுக்காயிப்போ
வெத்தனைபேர்தான்கூடிவெடுப்பாரோவும்மைதாவும்
பத்துணட்குழந்தையாகிப்பரிவுடன்வருகுவீரே. ()

அப்பனேவாரும்வாரும்ஐயனேவாரும்வாரும்
ஒப்பிலாமணியேவாரும்உயர்மணிப்பொருளேவாரும்
முப்புராதிகள்பணிந்தமுதல்வனேவாரும்வாரும்;
கொப்பெனவாரும்போரூர்குழந்தைவேலவரேவா
ரும். (71.)

நேரமாய்ப்போகுதையாநிமிஷத்திற்குள்ளேவாரும்
பாரமாய்வந்தீராலுல்பாலகரெடுக்கமாட்டோந்
தூரமேவழிகள்தானுந்தலைக்கும்போகவேணும்
வாருமென்றுரைத்தபோதேமலர்ந்தனபுற்றுத்தானே

மலையினிவிருந்தபக்ஷிவனத்தினில்வரவையெல்லாம்
அலரியேவெழுந்திருந்துஐபனேபழனமென்று;
பலபலநாலைச்சொல்லிபறவைகள்பணிந்துபோற்ற
சிலையுருவாகக்கந்தர்செட்டிகையேறினாரே. (73.)

கையினில்வந்தபோதேகளித்துமேமாரிசெட்டி
மெய்யெலாம்சிலிர்த்துப்பொங்கிமேவியானந்தமாகி
ஐயனையுற்றுப்பார்த்தணைத்துமுத்தாடிக்கொஞ்சி
துய்யவேகிதம்பாடித்தோத்திரஞ்செய்கின்றாரே.

எடுத்துமார்போடணைத்தியின்பமாய்முத்தமிட்டா
ரடுத்துமேதம்பிரானுமருகினிற்றுணையாய்ச்செல்ல
விடுத்துபோரூரைத்தாண்டிவேம்படிகோவில்தன்னை
தடுத்தசெங்கண்மாலீசர்தங்கோவில்வந்திட்டாரே.

நாயகன்பளுவுமில்லைநடையதுசுருக்கதாச்சு
ஆயசப்பரிமளங்களகமாய்க்காணுதங்கே
நேயகவழிகள்கூடநிலவுபோற்காணுதங்கே
தாயகசுப்பிரமண்யர்சரசமாய்வருகின்றாரே. (76.)

நாவலூர்செம்மஞ்சேரிகலமானபலூர்தாண்டி
ஆவலாய்வருகும்போதங்கழகானவெய்யதீர்த்த
மேவியேமேல்[illegible]ள்ளங்களிருகரைபிரளக்கண்டே
யோவியமுருகராமேல்[illegible]மாய்[illegible]கின்றாரே. (77.)

மப்புடனிருட்டுமெத்தமழையும்போராட்டமாச்சு
தப்படிவருகுமந்தத்தாவிலேநிற்கொணாது
வெப்படிபோவோமென்றிருவருமனமயங்கி
யிப்படியென்னும்போதிலெழியென்றார்கௌளியாக.

மூச்சதுகிருத்திச்சுவாமிமுதுகின்மேற்கட்டிக்கொண்டு
நீச்சல்மேல்ஜலம்பிரவாகநி[illegible]கொளாவருகும்போது
தாச்சியேயில்லாசுவாமித்தடுத்திட்டார்மேல்வெள்ளத்
[தை
யாச்சரியமென்னசொல்வோமக்கரைசேர்ந்தவாறே. ()

ஜலமதுவிழுக்கும்போதுசாமியுமிழுத்துக்கொள்வா
ரலம்பியேசலத்தைக்காலாலதட்டியேநீச்சலாலே
நலமுடனிரண்டுபேருநடுவாற்றில்வருகும்போது
கல்கலவசதிபாலேகைகால்கள்சோர்ந்திட்டாரே. (80.)

பக்குவந்தப்பினார்கள்பாலனைமறந்துவிட்டார்
சிக்கியேஜலத்தினாலேசின்மயமாகினார்கள்
திக்கில்லாதவர்களுக்குத்தெய்வமில்லாமற்போமோ
அக்கரைவந்துசேர்ந்ததிசயமறியார்தானே. (81.)

கரைவந்துசேர்ந்தபின்புகண்ணையுந்திறந்துபார்த்து
முறைதவிராதசுவாமிமுதுகிலேயுன்னைப்பார்த்தாற்
பெருகியவுன்வயிற்றில்பிறந்தோமேயின்றுநாங்கள்
துரையெனயிரண்டுபேருந்துதித்துக்கூத்தாடினாரே. ()

என்னென்று சொல்லி னுங்க ளெவ்விதந் துதிகள்
செய்தோம், மன்னியசுவாமிநாதர்மகிமைதான்யென்ன
வென்ன, யின்னிலத்தோர்கள்காண்பாரீசனுங்காணு
ன்னே, பன்னருநாங்கள்செய்தபாக்கியம்பாக்யமாமே.

அத்வைதக்கடலாய்நின்றஐயனேயென்னசொல்வோஞ்
சத்தமேசிவமாய்நின்றசண்முகாவென்னசொல்வோம்

முத்தியேதந்திங்களுப்மூர்த்தியேயென்னசொல்வேன் [ம்
பத்தரைச்சமர்த்துராத்திரிபாவங்கடீர்ப்பதென்றே.
முன்னமுத்தெட்டிலாய்நின்றமூர்த்தி[illegible]தாமேயாகும்
ஒன்றுமொன்றாகக்கண்ணிருலகமுந்தாமேயாகு
மன்றுமேதாயார்பெற்றவதிசயமறியமாட்டோ
மின்றுவுன்வயிற்றில்நாங்களிருவரும்பிறந்திட்டோமே.

அந்தநாள்தன்னில்சொல்வாரதிசயம்பெரியோர்முன்
னெந்தநாள்தனிலுநாங்களிப்படிக்கண்டதில்லை [னே
கந்தரேவும்மாலிப்போகைக்குமெய்யாகத்தானே
யிந்தவைக்கியந்தன்னிலிருவருங்கண்டிட்டோமே ()

சாங்கமாயெங்கண்மீதுதயவதுயென்னவென்ன
தாங்களேவாதிகாலசங்காகுருவாய்நீர்நீர்
நீங்களேயுலகுக்கெல்லாநிஷயகுருவதாகும்
நரங்களுந்மறியத்தாமேவட்டாற்றில்வந்திட்டாரே (87)

சாஸ்த்திரபுராணஞ்சொன்னல்சமுசையாயிருப்
போம்நாங்கள், சாஸ்த்திரம்பெரியோர்சொன்னல்சொல்
லுமேமெய்யாகும், நாஸ்த்தியேயென்றிருந்தோம்நாங்
காபோளுரையா, ஆஸ்த்தியாய்நாங்கள்செய்தவதிசயங்
கண்டோம்நாமே. (88.)

இனியொருபயமுமில்லையாவுமுன்செயலேயாகும்;
மனமெனும்பிரபஞ்சவாழ்க்கை மயக்கமுந்தெளிந்தோநா
ங்கள், பனியெனுமிருட்டைநீக்கும் பாலகாவருமென்
று, தனியவேயிரண்டுபேருஞ்சம்பிரமாய்வருகின்றாரே

சாமிதன்பெருமையெல்லாஞ்சம்பிரமாயிருவர்பேசிப்
பூமியிலுன்னைப்போலேபோருராவேறேயுண்டோ
சேமமாயெங்களுக்குச்சிந்தனைவேறேயில்லை
தாமினிமுறுகில்வாரீர்[illegible]றசெகதியிருவேயாகும். (90.)

திருவென்றமூட்டைக்காரன்சாவடித்தாண்டிமெள்ள
திருவள்ர்வான்மியூரிற்றிருக்குளந்தன்னில்வந்தே
யிருவருஞ்சுவாமிதன்னையிறந்தபடிமேல்வைத்து
ஒருமையாய்சுவாமிதன்னையுற்றுமேபார்க்கின்றாரே. ()

க்கிரணுதயமில்லைசுவாமிதன்காந்தியாலே
க்கிரகம்முகவிலாசம்விளங்கவேயிருவர்கண்டு
க்கெனசுவாமிதன்னைச்சீக்கிரமாய்முதுகில்வைத்துத்
க்கதாமு[illegible]வாரந்தாண்டியேமயிலை[illegible]தார். (92.)

ங்காரவேலர்கோயில்திருக்குளந்தன்னில்வந்து
சங்கையில்லாமலங்கேசாமியையிறக்கிமெள்ள
அங்கவஸ்த்திரத்தினலேவையைமூடிவைத்து
மங்களஸ்நானஞ்செய்துமானசபூஜைசெய்தார். (93.)

ஜபணைப்பூசைசெய்யவாசையுமதிசமுண்டு
கையினிலொன்றுமில்லைகருத்தினுற்பூசைசெய்தார்,
ய்யாவுபூதியாலேதோத்திரமிகவுஞ்செய்து
சைகையாய்த்தென்னஞ்சோலைசாயசிறப்படுத்திட்டா
ரே. (94)

த்திரைபங்கத்தாலும்நேருஷையிளப்பினாலுங்
ர்த்தரைசுமந்துவந்தகளைத்திட்டமிகுதியாலு
முந்ததோர்நடையின்வேகவுபத்திரந்தன்னினலே
த்திலேதன்னைமறந்துசாய்ந்துநித்திரைசெய்தாரே.(95)

மாசமேவந்ததென்றுமுருகருமையரைப்போல்
சமாய்மாரிசெட்டிநித்திரைதெளியத்தானே
பூசையாயோடிவந்தாரடாதம்பிமார்காள்
சமாயெழுப்பிவிட்டுப்பகவானுமறைந்திட்டாரே. ()

அலறியே வெழுந்திருந் தையரைப் பார்க்கக்கா
ணும், மலரவேவிழித்துப்பார்த்து வரப்போச்சுமோ
மென்று, நலைமீதில்நம்மைவந்து தட்டியேயெழுப்பி
போனர், நலமுட னம்மையாளு நாயகர் முருகர்தா
னே (97)

ஜன்மகாரணத்தினலேகருவினிற்சிலகாலுற்று
ஜென்மமேயெடுத்தோம்நாங்கள்தெளிவுதான்போரா
[தையா
ஜன்மதேவதைநீயிப்போதடுத்தெமைகாத்தீரையா
மெய்புவியடியார்செய்தவன்பிழைதனைபொறுப்பீர்.(98)

ஐயனைவர் பார்த்தனர் தமாய்ப்பயந்துநின்று
மெய்யதேவென்னையாண்டவேல்ரேமோசம்போனே
கையிருங்குதட்டிக்காத்திரோயிந்தவேளை
செய்யனேயென்றுதெய்வச்சிலைதனையெடுத்துக்கொ
ண்டார். (99.)

மயிலையைத்தாண்டிமெள்ளவழிகளைக்கருக்காய்த்தாண் [டு
வயமிகுமல்லிக்கேணிமாயன்கோபுரமுங்கண்டு
செயனுடனவரைத்தானே சிந்தையிற்றியானஞ்செய்
தொயினுடன்போகும்போதுதயகாலந்தானுச்சே. ()

சாலிவாகனசகஸ்த்திரமைமற்றாற்றுத்தொண்ணூற்றை
மாரிடாபிரமாதிவருடமார்கழிமாதந்திற் [ந்தில்
பாலரோகணியில்பூர்வபக்ஷமாஞ்சஷ்டிதன்னில்
வாலபோரூர்வாழ்கந்தர்வந்தனர்சென்னைத்தானே. ()

பெருமையாய்வாழுஞ்சென்னைப்பெத்துநாயக்க
ன்தோட்டம், முறைமையாய்வைசியர்வீதிமுத்துநாய
க்கன்தோட்டங், கருவருஞ்சர்வசித்திக்கணபதிகோயி
ற்குள்ளே, கருவளர்போரூர்கந்தசாமியையிறக்கினா
ரே. (102.)

கந்தர்தான்வந்தபோதுகடைத்தெருதன்னிலெல்லாம்
அந்தமாய்கலையுண்டாச்சுயதிகவிற்பனையுமாச்சு
வந்திடுமாரிசெட்டிவைசியரெல்லாங்கூடிச்
செந்திருசண்முகத்தைத்தெரிசிக்கவருகின்றாரே. ()

நால்வகைஜாதியாரும்ஞாயபஞ்சாளத்தாரும்
மேனுமேபெண்கள்பிள்ளைவேண்டுமாதவரும்சித்தர்
சாலவேதீர்த்தமாடிச்சகலோபசாரத்தோடுங்
காலைதெரிசனமுஞ்செய்யக்காதலாய்வந்திட்டாரே. ()

ஆசையாய்செட்டியாருமபிஷேகஞ்செய்யவென்று
மாசிலாகுருக்கள்மாரும்வைதீகசாஸ்த்திரியாருந்
தேசிகர்ஞானமார்க்கந்தெளிந்ததோர்பெரியோர்கூட
பூசிக்கயாகசாலைபுகழாகக்கட்டினாரே. (105.)

தமனியமேடைமீதுசண்முகக்கலசம்வைத்துக்
குமக்கவேமுகாய்நல்லகூடாரப்பந்தற்போட்டு
ரமிக்கவேயாகசாலைநால்வகைஹோமகுண்டந்
தமக்கவேயுற்குநன்றாய்ச்சாங்கமாய்க்கட்டினாரே. ()

வேதியர்கூட்டமெய்வேதத்தின்தொனிகளென்ன
ஜோதியாம்ஹோமகுண்டஞ்சுவாலையின்காந்தியென்ன
நீதியும்நெறிதப்பாதநிறைந்துநீதாரோமமென்ன
ஆதியாய்வாழும்போரூராறுமுகர்சேர்வைதானே. ()

வேதத்தின்முழக்கமென்னமேளவாத்தியங்களென்ன
சோதித்துமறையோர்சாஸ்த்திரஞ்சொல்லியநெறிக
வாதித்தவையமார்கள்வழுவிலாச்சாங்கமாகப் [ளென்ன
போதித்தமுருகருக்குப்பூரணாகுதிசெய்தாரே. (108.)

உம்பர்கள்மகிழுந்தானேயொருமிக்கமறையோரெல்லா
கும்பவாகனமுஞ்செய்தகுருஸ்வாமிமுருகர்தம்மை
இன்பமாய்ப்பிரபஞ்சசூக்த்திரமியாவருமுகூர்த்தந்
[தன்னிற்
பிப்பத்தின்முன்னேகூறிப்பிராணவந்துதிசெய்தாரே. ()

வைத்ததோர்கலசமெல்லாமறையவரெடுத்துக்கொண்
ருத்தமபுருஷரெல்லாமொருமுகமாகப்பார்க்க [டா
லெத்தியாய்வேதகோஷ்டமிதமில்லாமேளவாத்திய
மத்தராம்போரூர்கந்தரபிஷேகஞ்செய்துவைத்தார். ()

அந்தமாய்மாரிசெட்டியபிஷேகஞ்செய்துவைத்தா
ரிந்தவிதங்களொன்றெவராலுஞ்சொல்லொணாது
வந்தநல்ஜனங்களெல்லாமகிழ்ந்தபிஷேகஞ்செய்தார்
விந்தையாய்ப்புட்பஞ்சாத்திவரைப்போற்றுவாரே. ()

சட்டசோபிதங்களாலேசாமிக்குநிவேத்தியஞ்செய்
திட்டமாயலங்கரிப்பையெவ்விதமென்றுசொல்வேன்
புஷ்டியாய்மாரிசெட்டிபொருள்தனைமறையோர்க்கிந்
ரஷ்டதானங்களீய்ந்தாரருளிலையடையத்தானே. [தா

அவரவர்மனைகளெல்லாமலங்காரஞ்செய்துமிக்க
வெவர்களும்வந்துதானமேற்றவர்தமக்குசெய்து

தவரில்லாமாரிசெட்டி தன்மனையாளைப்பார்த்துத்
துரிதமாகவேகோவிற்செய்வதற்கென்னென்றாரே,

பழுதில்லாமாரிசெட்டி பாரியாடன்னைக்கேட்கத்
தழுவிலாப்போரூர்வாழுஞ்சாமியேவந்தபாது
அழகுயேனென்றனக்கேனுபரணங்களெல்லாம்
முழுதுமேதருவேன்கோவில்முகூர்த்தமேசெய்யென்
றாரே. (114)

என்னுடன் சொல்லவேண்டா மென்கைப்
வேண்டாம், உன்னிமே மனமுண்டானு துன்னகையெ
ல்லாம்விற்றுத், தன்னைத்தானறிகந்தப்பாசாரியார்க்கை
யிலீந்தாற், சொன்னதோர்படியேகோவிற்சுருக்கினிற்
கட்டுவாரே. (115)

லட்சுமிதாயார்க்கிட்ட நகையெல்லாங்கழட்டித்தானே
அட்சணமுருக்கிவிற்றன்புள்ளபுருஷன்முன்னே
பக்ஷமேயிருந்தகந்தப்பாசாரிதையிற்றந்து
யிக்ஷணங்கோவிற்கட்டென்றிரங்கியேசேவித்தாரே ()

பத்தாவைச்சுற்றிவந்து பாதந்திற் கண்ணை வைத்
து, கர்த்தாவேயென்னையாண்டகடவுளேயொன்றுகே
ளு, மெத்தாலேயிடர்வந்தாலு மிறந்துமேபோதும்போ
ரேனுஞ், செத்தாலேமோக்ஷமுண்டுசிக்கிரஞ்செய்யென்
றாளே. (117)

காயமுமுறவும்கட்கனகமும்வீடுமாடு, மாயமே
யிவைகளெல்லாம்வழிக்கிதுணையுமல்ல, ஞாயமாய்ப்
பாவபுண்ணியம்நமக்கிதுதுணையேயாகும் நாயகமான
தர்மஞ்சய்பிரமாய்செய்குவீரே. (118)

தந்தைதாய்செய்தபுண்ணியந் தமக்குநான் பாரி
யானேன், னெந்தனுஞ் செய்தபுண்ணிய மெள்ளளவறிய
மாட்டேன், னுந்தனைச் சேர்ந்ததாலே யுள்ளமிவ்வளவா
யின்றேன், சிந்தையுந் தெளிவுண்டாச்சு தேவரீர்புண்
ணியந்தானே. (119)

வீட்டையும் விற்றுப்போடும் வேண்டிய சாமான்
வில்லும், நாட்டினில்நல்லோரிவர் நாயகாவதனைவாங்
கும், தாட்டியாய் மனதுவொன்றாய் சந்தோஷமாகத்
தானே, கூட்டியேவைப்பார்கந்தர்கோயிலைக்கட்டென்
றாரே. (120)

மனைவியார்சொன்னவார்த்தை மாரிசெட்டியாரு
ங்கேட்டு, யினியொரு குறைச்சலில்லை யென்னமீட்
டுமென்று, தனியனுமுத்துநாய்க்கன் றன்னையுமழைத்
தலைந்து, பனியெல்லுங்கந்தப்பாசாரியும்வந்திட்டாரே.

மூவருமொன்றாய்க்கூடி முகூர்த்தமுஞ் செய்யத்
தானே, யாவரும் வருகச்செய்து யாலோசித்தொன்றா
ய்க்கூடிப், பூமினில்முத்துநாய்க்கன்பூந்தோட்டங்கிரய
மாக்கித், தாவிதங் கொடுத்தென்றுசாதனமெழுதினாரே.

மாரிசெட்டியாருக்கேற்ற மனைவியாமிலட்சுமியம்
மாட், காரியந்தேவராலேகாணவும்வசமுமல்ல, பாரிய
குணமமைந்தபத்தாவேபோலுந்தானே, சூரியசந்திரா
தியென்று சொல்லலாஞ்சொல்லலாமே. (123)

பத்தாவினிடத்திலென்னபத்திவிஸ்வாசமிக்க,கர்
த்தாவேபுருடனென்றுகனவிலும்பூசைசெய்வார், சத்
தவாத்மங்களானதனுல்லியலக்ஷ்மியம்மாள், வித்தான
லோகமாதா விளங்கவேசொல்லலாமே. (124)

கோவிலுங்கட்டிநன்றாய்க் கும்பாபிஷேகஞ்செய்
தார், காவலர்செட்டிமார்கள் கடைகளிற்பதினெட்டுக்
கு, ளாவலாய்தருமஞ்செய்ய யாணைசத்தியங்கள்செய்
தார், சேவலர்முருகர்மாரிசெட்டியுமொப்பித்தாரே. ()

பதினெட்டு செட்டியாரைப் பார்த்துமே மாரிசெ
ட்டி, சதிருடனென்னசொல்வார் தவனெறி ஞானமூர்
த்தி, நிதியுடன் கோவில்தருமம் நீங்களேசெய்யுமென்
று, நதியிதுகைக்கொள்ளென்று தானமாய்க் கொடுத்
திட்டாரே. (126)

சூரிய ருள்ளநாளுஞ் சூழ்கடல் விளங்குநாளு, மாரிய ருள்ளநாளு மமரர் ருள்ளநாளும், சூரியகுமார சுவாமிமுன்பநாய்சொன்னேனிப்போ, சரியாய்த்தரு மந்தெய்வச் சாக்ஷியாய் செய்குவீரே. (127)

பத்தியாய்ப்பதினெண்பேரும் பாங்குடனெழுந்திருந்து, சத்தியமாரிசெட்டித் தாளிலேபணிந்துபோற்றி, கர்த்தனேயெங்கள் தெய்வகடவுளே ஞானமூர்த்தி, சித்தமுந்தெளிந்தோமையா தேவரீர்கிருபைதானே. (128)

வையிரவர்கோயில் மேற்கு மண்டபத்தூணுக்கன்னி, உயிருடன்மாரிசெட்டி யுருவத்தைச் செய்துவைத்து, செயலுடன்செட்டிமார்க டினந்தினஞ் சேர்வைசெய்து, கையிலேயில்வாசரென்று கருத்திசீர்போற்றுவாரே. (129)

செட்டியாரல்லவல்ல சிவனென்றேபதினெண்பேருங், செட்டியாய்மனதில்வைத்தாக்கினவினுமறக்கமாட்டார், திட்டமாய்சிலைக்குக்கூட தினந்தினம்பூசைசெய்வார், பட்டிலாஞானமாரிசெட்டியைவணங்குவாரே.

நம்மிட மகிமைசொல்ல தரணியி லொருவரில்லை, யிம்மையிலும்மைச்சார்ந்தோ மினியொருகுறைவுமில்லை, யும்மையே தெய்வமென் றுண்மையாய் மனதில்வைத்தோம், நம்பினோம் பதினெண்பேர்க்கு நற்கதிகாட்டுவீரே. (131)

தாயுந்தந்தைநீரே சற்குருதெய்வநீரே, மாயமே பிரபஞ்சமெல்லா மயக்கமேயொன்றுமில்லை, காயமோ சதமுமில்லை கண்டறிகனவுமாச்சு, ஞாயமாய் நின்ற மார்க்க நல்வழிகாட்டென்றாரே. (132)

பணிந்துமேபதினெண்பேரும்பத்தியாய்க்கேட்க வந்தீர், கணித்ததுவுங்களுள்ளக் கருத்தினிற் றெளிந்தபேரை, யணிந்திடுஞ்சகலநானுமறிவிப்பேனுறுதியாக, தணிந்திடவுள்ளமொன்றாய்ச் சாங்கமாய்க் கேட்கலாமே. (133)

செட்டியார்சொன்னவாக்கைச்சிரசின்மேல்வைத்துக்கொண்டு, செட்டியுள்ளத்தைவைத்துக் கேட்கவே வாயைப்பொத்தி, மட்டிலா வுள்ளந்தன்னை மார்க்கத்தில்நிறுத்திக்கொண்டு, திட்டமாய்ப்பதினெண்பேருந் தெய்வமேசொல்லென்றாரே. (134)

குலகுருதெய்வமாகக் குலத்தையேவிளக்கவந்தீர், ஜலத்தினிற்ஜெந்துபோலே தரணியி லலையும்பேரைப், பலபலவிதத்தினாலே பண்புடனறிந்திடாமல், நிலைதனைக்கண்டுசேர நிக்ஷயஞ்சொல்லுவீரே. (135)

சுகரிஷிபரிட்சித்துக்குச்சொல்லியபடிக்குசூதர், சகலமுந்தெரியத்தானே சவுனகாதிகட்குச்சொன்னார், பகரமாய்மாரிசெட்டி பதினெட்டுபேர்க்குமந்த, விகிதமாயிதுகளெல்லாம்விளங்கிடச்சொல்கின்றாரே. (136)

தாய்சொல்லைவிடவே வேறே சாஸ்த்திரமுலகிலில்லை, ஞாயமாய்தந்தைசொல்லேநான்மறையதுவேயாகும், மாயமேபிரபஞ்சமெல்லா மற்றுமேயொன்றுமில்லை, காயமும் நிலையுமில்லை கருத்தில்வைத்தினிதுகேண்மின். (137)

இல்லறவாழ்வே வேணு மிரப்பவர்க்கீயவேணும், வல்லமை குருவைநம்பி மார்க்கமுந்தெரியவேணுஞ், சொல்லதுவழிவில்லாமற்சூக்ஷுமமறியவேணுஞ், செல்பிள்ளைப்பூச்சிப்போலே ஜெகத்தினில்வாழலாமே. ()

ஒருவனேதெய்வமாகு முயிரெல்லாமொன்றேயாகும், விரிவினு லனந்தஞ்சித்து வித்துதா னுதியாகும், கருவினு லூழிவந்து காரணப்படிக்கே நீக்கு, மறிவினு லினைகளெல்லா மறிந்தினிநடக்கலாமே. (139)

நாடியே ஜென்மகால நவக்கிரகத் திசையினாலே, யாடியநன்மைதீமை யதனிட பலமேயாகும், வாடிநீ துன்பத்தாலே மனதுநீ நோக்கவேண்டாம், கூடிய நல்லோர்ராலே குறைதனைநீக்கலாமே. (140)

செட்டியார்வாக்கினிலே தெளிந்துமேபதினெண் பேரும், இட்டமாயெழுந்திருந்து விநாயகனைக்கிட் டேபோற்றி, மட்டில்லா நமஸ்கரித்தார் வாக்கினுக்கெ ல்லோருமது, வட்டமாய்மாரிசெட்டி வைசியரையமர்ந் திருந்தே. (141)

இந்தமேதினியுள்ளோர் செட்டியார் பாதந்தன்னை, உகந்துமேபார்த்துமெய்யிதுள்ளமானந்தமாக, சத்திய மானவெங்கள் சற்குருநாதனையா, பத்தியாய்ச் சிலை கொண்டார் பதினெட்டுபேருந்தானே. (142)

பத்தியாய்ப்பணிந்துகேட்ட பதினெட்டுப்பேரைப் பார்த்து, உத்திட்டவாக்கின்படியே சகலருமிச்செய் தார், சத்தியம்பொருளையெல்லாம் சகலமுமறக்கவேண்டாம், நித்தியமிந்தமொழிகளைக்காப்பீரே. (143)

ஞானசற்குருவாய்வந்தநாயகனேபோற்றிபோற்றி, காணப்படாதசித்தக் கர்த்தனேபோற்றிபோற்றி, மா னமாயினத்தைக்காத்த வள்ளலேபோற்றிபோற்றி, தேசமக்களையெங்கள் தெய்வமேபோற்றிபோற்றி ( )

செட்டியார்சொன்னசொற்போல் சேனைநாட்டவரு மஞ்செய்தார், மேட்டுக்குடிசைகள் செய்யவிக்கிரமமில் லையென்று, நாட்டிடம்பதினெண்பேரும் போசனமனை யட்டோர்வி, மட்டிலாதூர்த்தித்தக மனதினிலமிழ்ந் திட்டாரே. (145)

சேரமுமேகசந்திலவாழுஞ் சோழியபிராமணர்கள், சாமியாமுத்துக்குமார சாமியைப்பெயுத்தெழுந்தார், வா ழ்மிகு பதினெண்பேரு மாரிசெட்டி யாரைப்பார்த்து, பாமிகைசகடிபதுகைவருடாந்தஞ்செய்தாரே (146)

இப்படியாய்ச்சிறிதுகாலம் மிப்படி நடக்கும்போதில், சப்பிரமமாய மாரிசெட்டிக் சமாதிசெய்யாசனம் கொண் டார், முன்பதாய்ச்சங்கிதையாச்சேமத்தில்வைத்து விட்டார், பன்னருமாரிசெட்டி பதினெண்பேரையுமே அழைத்தார். (1

சேதியையவர்கள்கேட்டுச்சிக்கிரமாயோடிவந்தா, ராதியாங்குலகந்தப்ப ஆசாரியோடிவந்தார், ஓதியபரிஜ னங்களோட்டமாயோடிவந்தார், நீதியாய்மாரிசெட்டி நிர்ணயஞ்சொல்லுவாரே. (148)

அந்தமாய்பதினெண்பேருமாதியிற்சொன்னவா க்கே, யெந்தனுள்போனபின்பு யெள்ளளகுறைவில்லா மற், சொந்தமாயுங்கள்கோவிற்சுவாமிகளுன்றன்பக்ஷ ங், கந்தரைமறவோமென்றுகைதனைப்போடென்றாரே.

கைதனைப்போட்டுநன்றாய்க்காலிலேபணி போ ற்றி, ஐயனேயென்னசொல்வோ மறுமுகர் தாஙகளல் லோ, தெய்வமேயென்றுகாண்போம் தெரிசனமிதுவே யென்று, வையகஞ் ஜோதியாக மாரிசெட்டியு மறைந் தார் (150)

உச்சியிலொளிவுகண்டுவோங்காரசத்தத்தோடும், பச்சென்று மனைகளெல்லாம் பரிமள காந்திவீச, இச் சையாய்சகலபேருமெழுந்துகைகூப்பிக்கொண்டு, அச் சுதன்மருகாவென்றனந்தமாய்த்துதிசெய்தாரே. ()

ஜோதியுங்கோயிற்குள்ளே சுருக்கமாய் நுழையக் கண்டார், ஜாதியார்மற்றுள்ளோருஞ் சாங்கமாய்சமா திசெய்து, நீதியாய்க்கொண்டுவந்து நிறுத்தினாரையு த்தானே, ஓதியசமாதிநிஷ்டை யோகத்திலிருந்திட்டா ரே. (152)

பதினெட்டுபேருக்குள்ளே பாக்கியவான்கிழவசெ ட்டி, அதிகமாய் கோவில்தருமமன்புடன் செய்துவந் தார், நிதிபெறுவணிகரெல்லா நிச்சயமாகக்கூடி, அதி க்கநாயகரைவார்க்கதுடக்கமுஞ்செய்திட்டாரே (153)

முனமதாய்முகூர்த்தஞ்செய்யமொழுக்கதுகட்டி னார்கள், கனகமாய்பத்துமாதங்கருவினில்வாசஞ்செய் தார், அனேகமாய்ச்செம்பொன்போட்டு வையனைவார் ப்பித்தார்கள், தொனியெனக்கருவைதட்ட சுயமதாய் வந்திட்டாரே. (154)

கருவதுதட்டிசிற்பிக் கன்னிறுலுற்றுப்பார்த்து, உருசொரு பமமாய்நிற்க வொளிபடாத் தேகமென்று, திருவள்ர் முகத்திற் றிராஞ்ச செதுக்கவே பயந்துசிற் பி, முருகியேமா நடைத்து மூர்ச்சையாய்விழுந்திட்டா ரே. (155)

சிற்பிகள் சுவாமிதன்னைத் தீண்டவும்பயந்துத்தா னே, இப்படிவருடமிரண்டு யிருந்திடுங்காலந்தன்னில், தப்பிலா சோளதேசத்துவிட்டுசாம்பையர்தேடி, செப்பு குஞ்சென்னைக்காண நாடப்புடன் வந்திட்டாரே. (156)

கடைத்தெரு பார்க்கவந்தார் கந்தர்கோ யிலையுங் கண்டார், திட்டமுட னுள்ளேவந்து சேர்வையுஞ் செய் யும்போது, யிடமுள்ளநாயகரிங் கில்லையோவென்றுகே ட்டார், நடவுட நடந்தசேதி யாவையு முரைத்திட்டா ரே. (157)

சகலசாஸ்த்திரமுங்கற்றோர் சதுர்வேதந்தன்னைக் கற்றோ, சகலப்பிரபஞ்சமார்க்க மியாவுமேதெரிந்தமூர் த்தி, பகவிர வில்லாசுவாமி பக்ஷமா யுற்றுப்பார்த்துப், புகலவே வாய்வராமற் போற்றியே மயங்கினரே. (158)

சாலசிற்பிகளைப்பார்த்துச்சாம்பையரென்னசொ ல்வார், மூலவர் மகிமையிந்த முகூர்த்தமும் வந்தகோ லஞ், சீலமாய்ச் சுவாமிதன்னைச் செதுக்கினால்மோசம் மோசங், கோலமாய்த் தானைவாங்கிக் கும்பாபிஷேகஞ் செய்வீர். (159)

சாம்பையர்க்கையினலேதானையும்வாங்கினர்கள், காம்பீர்யகும்பாபி ஷேகமுங் களித்துச் செய்தார், ஓ மெனக் குமாரச்சுவாமி யுத்தம குருக்கள்கையாற், று மென உற்சவங்கள் தைமதி செய்திட்டாரே. (160)

பதினெட்டு நாளுற்சவப் பரிபாலர்.

முதல் நாள் - கற்பக விருக்ஷம்.

கலிவிருத்தம்.

கந்தசாமிக்கவின்கொடியேறியே
விந்தைகற்பகவிருக்ஷந்தனில்வர
சந்தமார்ஜவுளிக்கடைவர்த்தகர்
முந்தவேமுதலுற்சவஞ்செய்குவார். (161)

இரண்டாம் நாள் - சிங்கவாகனம்.

சிங்கவாகனமீதமர்ந்தேகந்தர்
மங்களமாய்வரமேவிரும்புக்கி
டங்குவர்த்தகர்நல்லிரண்டாந்தினந்
தங்கவுற்சவஞ்சுகமுடன்செய்குவார். (162)

மூன்றாம் நாள் - பூதவாகனம்.

பாசிலாபூதவாகனமேற்கந்தர்
நேசமாய்வரமகிழ்மூன்றாந்தினம்
வம்பசரும்பேரிச்சம்பழவர்த்தகர்
தேசும்புகழவுற்சவஞ்செய்குவார். (163)

நாலாம் நாள் - நாகவாகனம்.

நாகவாகனமீதில்ஞானகந்தர்
போகமாய்வரயோங்குநாலாந்தினம்
மாகனவரிசிமண்டிக்காரரன்
பாகவுற்சவம்பண்புடன்செய்குவார். (16..)

ஐந்தாம் நாள் - மயில்வாகனம்.

மன்னுமாமயில்வாகனமேற்கந்த
ரன்புடன்வரவைந்தாந்தினமதிற்
பன்னிகரிலாவெற்றிலைவர்த்தக
ருன்னதமாகவுற்சவஞ்செய்குவார். (165)

ஆறாம் நாள் - ஆனைவாகனம்.

ஆனைவாகனமீதமர்ந்தேகந்தர்
மோனமாய்வரு[illegible]ாந்தினங்
கானமேவுங்காசுக்கடைவர்த்தகர்
தானமாயுற்சவந்தனைசெய்குவார். (166)

ஏழாம் நாள் - இரதம்.

சீரதாகத்தேறிலேறியேகந்த
ரேரதாய்வரு[illegible]ழாந்தினமதில்
மாரிலாவரிசிமண்[illegible]க்காரர்கள்
தீரமாகவேயுற்சவஞ்செய்குவார். (167)

எட்டாம் நாள்- குதிரைவாகனம்.

மாதவகுதிரைவாகனமீதிற்
பூதலம்புகழக்கந்தரேறியே
வேதமேற்றவெட்டாந்தினந்தன்னிலே
காதலாய்மளிகைவர்த்தகர்செய்குவார். (168)

ஒன்பதாநாள் - கையிலையங்கிரி.

கயி[illegible]கிரியிற்கந்தரேறியே
வெ[illegible]யிலுடன்வருகவொன்பதாந்தினஞ்
ஜெயமிகுந்தேங்காய்வர்த்தகர்சீரதாய்
நயமுடனுற்சவம்நாடியேசெய்குவார். (169)

பத்தாநாள் - விமானம்.

[illegible]புகழுவிமானத்திற்பழநி
[illegible]ர்வகந்தரன்புடன்பத்தாந்தினஞ்
சீர்மலிந்தசுப்பராயச்செட்டியார்
நேர்மையாகயுற்சவம்நிகழ்த்துவார். (170)

பதினோராம்நாள் - தெப்பல்.

[illegible]கந்தர்தெப்பங்கச்சபாலேசர்க்குளம்
[illegible]ந்தாடிடப்பதினோராம்வண்தினங்

கந்தமேவிடுங்கிண்டன்கடைக்காரர்
சிந்தைமகிழ்ந்துற்சவத்தைச்செய்குவார். (171)

பன்னிரண்டாநாள் - நகத்து.

சீலபுட்பத்தகத்தினில்மேற்கந்தர்
கோலமாய்வருங்குறைவிலிராறுதினங்
காலம்புகழுங்கோட்டைக்கடைக்காரர்
ஞாலமதிலுற்சவம்நடத்துவார். (172)

பதின்மூன்றாநாள் - தேவேந்திரபோகவிமானம்.

தேவேந்திரபோகவிமானத்தின்மே
லாவலாய்வரயாறிரண்டோர்தினந்
தாவுசீர்ஜவுளிவர்த்தகர்மிகப்
பூவுலகிலுற்சவம்புரிகுவார். (173)

பதினாலாம்நாள்-வெள்ளையானை.

வெள்ளையானையின்மேல்வரவேகந்தர்
தள்ளரியபதினாலாந்தன்றினம்
வள்ளலென்றுஞ்ச[illegible]வுளியாவர்த்தக
குள்ளமகிழ்ந்துற்ச[illegible]ம்புரிகுவார். (174)

பதினைந்தாநாள் - வேடர்பரி.

வேடர்பரிக்கு[illegible]வண்டிக்கமண்டபம்
கட்டியபதினை[illegible]ந்தாநா[illegible]யினை
மாடகப்பாச்[illegible]வர்த்தகரன்புடன்
தேடருமுற்[illegible]த்தினைச்செய்குவார் (175).

ப[illegible]றாம்நாள் - மயில்.

பச்சைமயிலின்மேல்பாங்குடனேகந்த
ரிச்சையாய்வரவேயீரெட்டாந்தின
மச்சமில்ப[illegible]க்குவர்த்தகராவலாய்
நிச்சயமாயுற்சவநிகழ்த்துவார். (176)

பதினேழாம்நாள் - தவன்மரி.

தங்குங்கந்தருக்கேதவனஞ்சாற்றிப்
பங்கமில்வரும்பதினேழாந்தினம்
மங்களகன்னியப்பகாய்க்கன்மகா
இங்கள்போஹுற்சவந்தனைசெய்குவார். (177)

பதினெட்டாநாள் இந்திரவிமானம்.

ஆறுமுகச்சுவாமியுமன்புடன்
ஏறுடன்வரசேர்பதினெண்டினம்
மாறிலாமருந்துக்கடைவர்த்தகர்
நேரிலாஹுற்சவத்தைநிகழ்த்துவார். (178)

உற்சவசாந்தி.

உச்சவசாந்திகோயிலுபயமிடையாத்திபத்து
மிச்சையாய்க்கோவில்திருக்கடனியாசகஞ்செய்துமே
[ய்வார்
மெச்சியவசந்தகாலம்வேண்டியபேர்கள்செய்வா
ரச்சுதன்மருகனுலேயமைந்ததுயின்வைத்தாமே. (179)

சென்னைக் கந்தநாதர்

செய்த மகத்துவம்.

திண்டியகளவருடந்தோறுவோடும்போது
வண்டையும்விரிஞ்சரெண்டாய்வழிதனில்நிற்கக்கண்டு
கண்டவர்பயந்துமிக்கக்கந்தரைவெண்ணுங்காலே
தொண்டர்கண்மகிழத்தேரிற்சுருக்கிலேநிலைவந்தாரே.

பால்காவடியுமிக்கப்பழனிக்குவதிகமாச்சு
சாலயாவேசங்கொண்டுசந்நிவருவார்மெத்த [ச்
கோலமாய்ப்பிரார்த்தனைகள்கோரியேசெய்வாரியாரு
சீலமார்பழநிபோலேசென்னையிலோங்குவாரே. (181)

..தாரணவருடந்தனவான்ருசப்பசெட்டிச்
..சமார்பனவெட்டுத்தான்சிலவழியாமையாலே
..மாய்கந்தருக்குநிச்சயம்பங்குவைத்தார்
..லாபனவெட்டுச்செப்பருங்கிராக்கியாச்சே. (182)

..ந்தைசொக்கப்பசெட்டிவேண்டுபனவெட்டுதானு
..ந்தராசப்பசெட்டியழைத்துமேவிலையைத்தீர்த்தார்
..ந்தலாபமிக்கமகிழ்ச்சியாய்ச்சுவாமிபங்கை
..சாந்தமாய்மறந்துவிட்டார்சுவாமியுமறிந்திட்டாரே.

அந்ததோர்வருடந்தன்னிலறுமுகற்கொடியாம்நாளில்
..ந்தார்கள்சகலபேருமகிழ்ச்சியாய்ச்சேர்வைசெய்ய
..சாந்தராசப்பசெட்டிதுஜாரணம்பார்க்கவந்தார் [ச்
..ந்தையாவேசங்கொண்டுவேணபோடிருரே. (184)

..ச்சியாவேசக்காரரோடிராசப்பனண்டை
..வந்திடுமென்றன்பங்கைமறந்ததேன்கட்டுமென்றார்
..ச்சையாயிந்தசேதியெவர்க்குமேதெரிந்திடாது
..மெச்சிராசப்பசெட்டிமெய்தனைமறந்திட்டாரே. (185)

..ன்னதங்கொண்டபேர்கள்நாட்டியாயென்னசொல்
..ன்னதபள்ளவிதியுத்தமராமுசெட்டி [வா
..ன்றையதினமேவந்தானவன்கையிலுத்ரசஞ்ச
..ன்றையதினமேவாங்கியென்கையிற்றுவென்றாரே. ()

..ன்னருஞ்சகலபேரும்பயந்துமேவோடினார்க
..ன்பமாய்ராமுசெட்டியிதைக்கேட்டவர்பயந்து
..ன்புடனோடிவந்தமுருடந்தைகையைச்சாற்றிச்
..ம்பிரமாய்க்கொடியுமேற்றிச்சகலருந்துதிசெய்தாரே

..ந்தையாய்க்கோவிற்குள்ளே யழும்பதுபேசுவோரு
.. புகழ்வற்றுச் சிறிதுநாளிற் புழுத்துவா யழுகக்கண்
..டாம், ஜெகந்தனில்நல்லோர்குற்றஞ் செய்தவர்வினை
..துள்ளர்வார், சுகந்தரும் குமாரசுவாமிச் சொரூபத்
..தையென்சொல்வேனே. (183)

கோவில்பொன்னைபகரித்தாற்குலமழிவிர்த்திக்காறு
ஆவலாய்ச்சுவாமிசொத்தையபியாமலெடுத்தபேரும்
மேவியேயனந்தங்காலம்வினையினாலழிந்தபோவார்
சேவலர்குமாரச்சுவாமிதிருவருளென்சொல்வேனே.

தர்மகர்த்தருக்குக்கோயிற்றுசியேதாயாராகும்
கர்மமாயிச்சைப்பட்டோர்க்கடைத்தேறமார்க்கமில்லை
மர்மமாய்த்தர்மஞ்செய்தால்மகிழ்ச்சியாய்மோக்ஷமு
[ண்டு
நிர்மலசுகத்தைப்பெற்றோர்நினைந்தவர்தெய்வமாமே.

பரிஜனங்கோவிற்குள்ளேபலத்திறைகைக்கைதசெய்தாற்
கருதியேவினையினாலேகர்மத்திலழிந்துபோவார்
மருவியகுமாரச்சுவாமிமகிழ்ந்துமேசிரித்தாராகும்
பெருகியதுஷ்டரெல்லாம்பிசாசியாயலைகுவாரே.(191)

தாயுந்தந்தையுமேதெய்வந்தருங்குருபின்புதெய்வம்
மாயமேபுவிமுற்றுமம்மைபுவியளித்தபேர்க்குக்
காயமேநிலையுமல்லகாரியஞ்சதமுமல்ல
நேயமாய்முருகர்தம்மைநினைப்பவர்நம்பவாமே. (192)

கல்லுஞ்செம்பென்றெண்ணிக்கண்கெட்டுக்குருட
ரானர், வல்லமையறிந்தாதாலும் மதியாமல்சிலபேர்கெ
ட்டார், சொல்லறபடித்தாலென்னசூக்ஷமுங்காணவே
னுஞ், செல்வமும் வளருஞ்சென்னை தேசிகர் விட்டிரு
வாமே. (193)

சாமியைவஞ்சித்தாலேதரித்திரமதிகமாகும்
பூமியில்வாழமாட்டார்புன்பவத்திருப்பாரப்பா
காமினிமுருகர்தம்மைச்சத்தியமாய்நம்புவோர்க
ளோமினிகுமாரச்சுவாமிவுதவியால்மோக்ஷந்தானே.

தக்ஷிணாமூர்த்தியாகத்தவந்திலேசிவனிருக்க
அக்ஷணம்விராட்டுதானுமழுபொறியாகவந்த
லக்ஷணரூபரெல்லாந்தலைத்துத்தேவரையுங்காத்தார்
லக்ஷணமாகுஞ்சென்னைநாயகராகுந்தானே. (195)

திருவளர்ச்சென்னைவாழிச்செந்தமிழ்வாணர்வாழி
அருமறையோர்கள்வாழிஆயிரவர்களும்வாழி
மருவியபரிஜனங்கள்வளர்ந்தேரிவாழிவாழி
தரையினிற்றமிழ்சவுரிசந்ததம்வாழிவாழி. (196)

பக்ஷமாய்ப்பெருதனந்தோர்பதினெட்டுப்பேரும்வா
ரக்ஷயமணியக்காரர்காடேரும்வாழிவாழி [ழி
நிக்ஷயவுபயக்காரர்நிரந்தரம்வாழிவாழி
அக்ஷயதமிழ்சவுரியனந்தமாய்வாழிவாழி. (197)

திங்கண்மும்மாரிபெய்யுஞ்செல்வமுமிகுதியாகும்
மங்களசுபகரமாய்வாழ்வர்காண்வைசியரெல்லாஞ்
சங்கீததமிழ்சவுரிசந்ததந்தியானஞ்செய்தாற்
செங்கமணிஜங்கரன்ருட்செல்வமேயளிக்குந்தானே.()

குளத்தூர் குமாரஙக கோத்திரன் குண்டுபெரு
மாசெட்டிப்பாலன், அழுத்திடுஞ் சடையாண்டிமைந்
தன் வரகவிகோவில்கிருஷ்ணன், களித்திடுமுருகர்புரா
ணங் கந்தர்தன்னருளாற்செய்து, அளித்திட வைசிய
ரெல்லாம் அக்ஷயசுபங்களாமே. (199

சுபம்.

இதுவும்
கோவில் - வரகவி - ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
கிருஷ்ணப்ப செட்டியாரவர்க ளியற்றிய

சென்னைச் செல்வக் கந்தர்

தோத்திர ஆசிரியவிருத்தம்.

மூலாதாரத்திலே யெழிலான வீட்டிலே
மச்சந்தி யுச்சி நடுவே

மூன்றுட னுறெட்டு பீஜாக்ஷரத்திலே
முக்கோண வட்ட மதிலே
மேலான வெளியிலே யளவிலாப் பரத்திலே
விரிவிலா கடந்த முனையில்
வித்தாகி முதலாகிப் பொருளாகி யொன்றாகி
யிதமிலா நிறைந்த வொளியே
கோலாக லப்பெரிய நாலாறு வேதங்கள்
கொண்டாட நின்ற குருவே
குழித்தாநின் பெருமைப கரைகாண வெவர்தாங்
குழந்தைத் தயாள மணியே
தாலாட்டி மடிமீதிற் பாலூட்டி யுமையவள்
தான்மகிழ வந்த பரமே
தற்பரானந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பவச் சுப்பிர மணியே. (1)

வட்டவிரு வட்டத்தில் மேலுமொரு வட்டமாய்
வட்டத்தில் மவ்வு மிட்டு
வழிகாணு கோடிட்டு நடுவிற்பிர ணவமிட்டு
விட்டெட்டில் ரீங்கு மிட்டு
எட்டெட்டு வீட்டினில் அவ்விட்டு சவ்விட்டு
யிருசந்தில் ஸ்ரீங்கு மிட்டு
இருமூன்று யாறெழுத் தோதியே மாறியு
மெட்டெழுத் துச்சரித்து
மட்டிட்டு சொல்லவு மடங்காது சடாக்ஷர
மாறுசண் முகமந் திரமே
மாலயன் சிவன்முதற் சகலமுனி தேவரும்
மறவாத பிரணவ மிதுவே
தட்டெட்டு லீவிலுந் தாமாகி நின்றபரஞ்
சகலவுயி ரான சிவமே
தற்பரா னந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பனச் சுப்பிர மணியே.

இருவிழி நடுவினில் நாசிநுனி மீதினி
லேகாந்த வுச்சி யதனி
லெட்டா விடத்திலே பகலிரவு மில்லாத
வெழிலான பரவெளியினிற்
கருவாகி யுருவாகிச் சுக்கில சுரோணித
கதிர்மதி யொளியா கியே
கைகண்ட வன்பர்க்கு மெய்க்கொண்ட தெய்வமே
ககனவெளி நின்ற பரமே
உருவாக வுனைக்காண வெவர்களுங் காணுவார்
ஓம்பிரணவ மந்திர மூலா
உனையுரைக் காலனுன் நாள்தள்ளும் பேயனுன்
உனைக்கரைக் காண வெளிதோ
கருவான முதல்தெய்வ மூலமாய் நின்றநீ
சகலஜெகந் தாக்கனான
தற்பரா னந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பனச் சுப்பிர மணியே. (3)

அந்தவிதக் கடலிலே முத்திநிலை மார்க்கத்தி
லாதார மான சிவமே
அரியரா தியர்கட்கு மெட்டாத வஸ்துவே
அம்பர நிறைந்த வொளியே
வித்தஜன தெய்வமே சிவகோடி ராஜிக்கும்
மேலான நின்ற பரமே
வேதாந்த நாதாந்த யோகாந்த சின்மய
வேதநிறை ஞான வொளியே
சித்திக்கு வன்பர்தன் மருத்துவே யுலகெலாஞ்
சிறந்தசிவ பரிபூரணா
தேவாதி தேவர்நின் திருவடியை கண்டிடச்
செய்தவ லென் யாதறிகிலேன்
அத்தவயமனியாகி யெழுவகைத் தோற்றத்திற்
ராமாகி நின்ற குமரா
தற்பரானந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பனச் சுப்பிர மணியே. (4)

அளவிலாக் கடலிலே யெண்ணுறுணு றெக்துக்க
ளாதனிலொரு ஜெந்து நானே
அவதியே லோயா சொல்லவு முடியாது
ஐயனே யமரர் வாழ்வே
களவுடன் மோசங்கள் மெய்யென்று நம்பிநான்
காலத்தை வீண் போக்கினேன்
கண்ணான பெரியோரை யடுத்துநான் நன்மார்க்கக்
கருத்திதுய் குறித்து மறியேன்
வளமிலா வொருஞான மிலையான மார்க்கத்தில்
வன்மையாய் நடந்து மறியேன்
வழியெந்த வழிநான் செல்லுவது சொல்லுவீர்
மயிலேறுங் குமரே சரே
தளவிலா யடியர்வினை தீர்த்திடுஞ் சண்முகா
சச்சிதா னந்த குருவே
தற்பரா னந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பனச் சுப்பிர மணியே. (5)

சுவாதிஷ் டானமணி பூரக யனுகதவி
சுத்தியு மாக்கினைய முதல்நீ
சோதிமனு மயனுவஷ் டச்சிற்பி விச்சுவ
தொழில்யாவுஞ் செய்த யருள்நீ
சிவமொழி காயத்திரி பஞ்சாக்ஷ ரங்களுஞ்
சின்மகா டிகளோங் கநீ
திரிலோக சம்ஹார கர்த்தவ்விய சடாக்ஷரா
சின்மயா னந்த ரூபா
அவதார சொரூபமா யாருபோறியா றுமுக
மானதொரு பான சிவமே
அடியவர்க் குறைதீர வடிமயி லேறிவ
யனுதினங் காத்த தவமே
தவநெறித் தமிழ்சவுரி சார்வதா கொண்டாடுஞ்
சங்கீத கோலா கலா
தற்பரா னந்தசிவ வற்புதச் சென்னைவளர்
விற்பனச் சுப்பிர மணியே. (6)

வேதாந்தத் திருப்புகழ், சந்தம்.

உதிரமதி லேயிருந்து யெதிரிவழி யேபிளந்து
உலகமதி லேவளர்ந்து—விளையாடி
உருதிதமி ழேயறிந்து மறுதியதி லேபுகுந்து
உடலுமிக வேநிறைந்து—புவிமாய்கை
சதுரமிலை மாதர்தங்கண் மதுரமொழி யான்மயங்கி
சரசவிளை யாடிமிஞ்சி—அதிமோக
சடலமதில் வாடிவெந்து யுடலுமிக வாகநொந்து
சகலமித மாய்மருந்து—கருவேறி
கதறிமனை யாளுநின்று பதறிவெகு பேர்கள்கண்டு
கரநாடி பார்த்துபண்—டிதனேக [ன்று
களகளென சிலெத்துமமென்று வளவுதினை மாகாதே
கடுகநடை சேருமென று—பலரேச
பதறியெம தூதர்தன்னை யெதிரில்வரு காமன்முன்னே
பருவமயின் மீதிலென்முன்—வருவீரே
பவுரிவளர் சென்னைநீதா சவுரிதமிழ் யோகவேதா
பதமருளுஞ் சாமிநாத—பெருமாளே.

வேதாந்தக்கீர்த்தனம்.

இ-ம். ஆனந்தபைரவி, தா-ம். ரூபகம்.

பல்லவி.

தன்னைத்தா னறிந்தால்லவை போகம் குரு
தானுகினால் சமாதி யோகம்

அநுபல்லவி.

மன்னுயிரியாவர்க்கும் மார்க்கம் வேறொன்றில்லை
வாய்வுதிசையைக்கட்டி மார்க்கநிலையையொட்டி (தன்)

சரணங்கள்.

இருவிழி நடுவில் முன் ஞானே நாசி
நுனைப்பிங்கலை சுழியின் மேலே
உருவெறு கண்மணி யாலே சிவம்
ஒளிக்குதுபார் நிலை யாலே
அருமைத் தொழிலுமல்ல வறிவுள்ள பெரியோர்க்கும்
குருவென்று பீரணிக்கக் கூடியுலாவிவாழ்க (தன்)

சுக்கில சுரோணித யுட னூனை அது
நினைப்பட்டு வருகுமோ நானே
ஒக்குஞ்சம்சார மெனுந் தேனை ஒட்டி
ஒட்டாதிருப்போர்க்கெருரானே
இக்குவை யடைப்பாரிராப்பக லொன்றாகப்
பக்குவ மாய்க்காணும் பரப்பிரம்மம் தானாகுல் (தன்)

திவ்யஸ்தலமொன் றெண்ணியோடி சுனை
தீர்த்தகுளத்தினில் நீ ராடி
ஒவ்வாய் செம்பொன் சிலையைப் பாடி அதி
உதவியில்லாமல் மனம் வாடி
செவ்வையான வழி சேரவிருக்கையிற்
கவ்விப்பிடியாமற் கலங்குகின்றாய்ச் சும்மா. (தன்)

இ-ம். காம்போதி, தா-ம். ரூ-ம்.

பல்லவி.

குருவின் பாதத்தை நம்பிக் கொண்டிருந்தால் ... த்தி
குடி கொள்ளலா மனமே,

அநுபல்லவி.

பரவுமன்பருக் கருள்புரியுங் கருணையாளன்
பங்கையனுஞ், சங்கு, தங்கையனும், மதி
கங்கையனும், வந், திங் குருவாகிய, குரு.

சரணங்கள்.

ந்துவமுள்ளடக்கி மெய்க் சிவ வ மறிந்து
சகல யோக மறிந்து பின்பு
ரகாதாரமும் வேகாத தலையும்
போகா புனல்தானது தெரிந்து
கொத்தொடு பந்துவினை குளிந்து நிர்மலமான
குண்டலி யாகிய தண்பணி யேறியே
கண்களி கூர்மதி மண்டல மேவிய. (குரு)

ஆதார மாறுங்கண்டு வேறாகத்தள்ளி
அதற்கப்பால் பரவெளியில் அங்கே
அல்லும் பகலும் ... மாம் பாதாரவிந்தம்
ஆகுஞ் சபை வெளியில்
மீதான விந்துநாதம் வேண்டும் பொருளறிந்தும்
வெஞ்சினமற்றிட நெஞ்சிமுதற்றிட
வஞ்சியை முத்திட சஞ்சல மற்றிட. (குரு)

சாஸ்திரங்க ளறிந்து தீர்த்தமுழுகிப் பாவந்
தன்னைத் தொலைக்க வசமா தன்னுள்
சல்வருபதிலை ரானதவர்க்கு முத்தி
தான் வருவது நிசமா
கோத்திரங்கள் சமையங் குலமல மகன்றான
கொத் தொடு மல ரொடு
தத் தொடு புனல் கொடு
பத் தரு மன மொரு
மித் தனு தின முநீ (குரு)

இ-ம். பைரவி, தா-ம். ஆதி.

பல்லவி.

தூங்காதே மனமே.
தூங்காதே

ஓங்கார சத்தத்தில் சிவ நகாரத் குறி தெரிந்தால்
பாங்கான மூல மந்திரமே ரீங்கார மென் றறியும்

நித்தமே அது சித்தமே மெய்ஞ்ஞானமதில்
முத்தமே உள்ளந் தெளிந்தால்
சித்தமே சித்திக்குஞ் சொன்னேன் (ஓங்)

சரணங்கள்.

இருவிழி நடுவில் நாசி
ஒருவழி முனையின் மீதில்
பரவெளியில் பரப்பிரம்ம
குருரூபமாய் நின்றதங்கே

கூடிக் கோ பதம்
பாடிக் கோ நம்மாக்...
தேடிக் கோ சண்முக கந் சொன்
டாடிக் கோ தெளிவாய்ச்சொன்னேன் (ஓங்)

மெய்யை மெய்யென் றெண்ணி மெத்த
பொய்யுங் களவுஞ் செய்கிறாய்
ஐயையோ நம ஆத ருன்னை
...குட்டு வாரே-தம்பி

நியாயமா இந்த லோக
மாயமா பெற்ற
தாயுமாம் சண்முகத்தை
பாயமாம் நம்பினால் முத்தி

வாத்தனை தாந் சொல்லேண்டா
சித்தமுந் தெளியாதேண்டா
புத்தியை பிறத்தி நன்றாய்
யுற்றுப்பார் ருலகில் தெய்வம்

ஒண்ணடா போகம்
புண்ணடா சிவம்
கண்ணடா நான்சொன்னவார்த்தை
வெண்ணடா சத்தியமாய்ப்போ (ஓங்)

—

அலங்காரச் சிந்து.

இ-ம்-பாக, தா-ம்-ஆதி.

பார்புகழ் சென்னை சொக்கர்—நேத்திர
பாலராமே-வடி-வேலராமே
சீர்வள ருமையவள் தன்—மடியினில்
செல்வமாமே-சிவன்-வில்வமாமே
மூவருங் கொண்டாடிய—மூலாதார
முருகராமே-மால்-மருகராமே
ஆதாரத்திலே—யாடிநின்ற
யங்கமாமே-சிவ-லிங்கமாமே
இருவிழி நடுவினிலே—விளங்கிய
ஈசராமே-குமரேசராமே
ஒருவழி முனைமீதில்—ஜொலித்திடு
மொளியாமே-பர-வெளியாமே
பரப்பிரம்ம மாய்நின்ற—அன்பரிட
பாக்கியமே-சி-லாக்கியமே
இறப்பிறப்பில்லாத—கந்தர்
யிவராமே வெகு-ரெவராமே.

(தந்தினந்தன தனனா).

விருத்தம்.

மங்கைதெய்வ யானைவள்ளி மணவாளன்
சென்னைநகர் வந்தமர்ந்த
பொங்குபுகழ் தருஞ்சரித மிதுவாமற்
றிதனைமனம் பொருந்தக் கேட்போர்
சங்கையறத் தெளிந்துபிறர்க் கோதுவிப்போர்
சபையிற்பிரசங்கஞ் செய்வோர்
மங்கலமார்ந் தெ[illegible]டரும்புவியில்
வாழ்ந்[illegible] மலர்த்[illegible]சேர்வார்

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

[illegible]

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள்

சென்னை சௌகார் பேட்டை [illegible] மா-ா-ா-ஸ்ரீ, த. பி. ஏழுமலைசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சென்னை இராசப்பசெட்டி வீதி, 116-வது. [illegible] வியாபாரம் மா-ா-ா-ஸ்ரீ, கோ. துரைசாமி நாயுடு அவர்களிடத்திலும்,

சென்னை வால்டாக்ஸ் ரோட்டு மன்றோ வீதி, 31-வது. [illegible] மா-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆய்ச்சேரி. முனிசாமிசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், விலை அணா 0-4-0 கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வெளியூராருக்கு [illegible]

[illegible]

[illegible]

இங்ஙனம்,

ஆய்ச்சேரி. முனிசாமி செட்டி.